73

முஸ்லிம்

கிலாபத்

நாச்சியார் கோவில்

முஸ்லிம் சங்கத்தாரால்

வெளியிடப்பட்டது.

1921

All Rights Reserved

ஒன்றுக்கு விலை அணா 4

முஸ்லிம் கிலாபத்

இப்புத்தகம் இக்காலத்தில் ஹிந்து முஸ்லிம்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அத்தியாவசியமா யிருக்கும். கிலாபத்தின் உண்மையான தத்துவத்தை உணர விரும்பும் ஒவ்வொரு நண்பருக்கும் இஃதோர் அவசியமான நூலாகும். வேத ஆதாரங்களையும் நாயகவாக்கியங்களையும் மூலாதாரமாகக் கொண்டு ஒரு பெரிய வட இந்திய மௌல்வியால் எழுதப் பெற்றது. இனிய செந்தமிழில் இச்சங்கத்தாரால் அழகிய வண்ணமாய் அச்சியற்றப்பட் டிருக்கிறது. பிரதி 1-க்கு விலை அணா 4 தான். 4 அணாவுக்குத் தபால் லேபில் அனுப்பி நாச்சியார்கோவில் முஸ்லிம்சங்கக் காரியதரிசியிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

முஸ்லிம்சங்க முதற்கமலம்

1919-ல் இம்முஸ்லிம் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட 20 பிரசுரங்களும் இப்புத்தகத்தில் ஒருங்கே காணப்படும். 205 பக்கங்கொண்ட இவ்வழகிய புத்தகத்தின் விலை அணா 8 தான். இன்னும் சில பிரதிகளே இருக்கின்றன. முந்துங்கள், முந்துங்கள். நாச்சியார்கோவில் முஸ்லிம்சங்கக் காரியதரிசியிடம் கிடைக்கும்.

முஸ்லிம்சங்க மறுகமலம்

1920-ல் இம் முஸ்லிம்சங்கத்தாரால் பிரசுரிக்கப்பட்ட 12 இதழ்களும் இப்புத்தகத்தில் ஒருங்கே அச்சிடப்பட்

முபஸ்மிலன்

கிலாபத்

முஸ்லிம் சங்கம்
நாச்சியார் கோவில்

லாஹூரிலிருக்கும் மௌலானா மௌல்வி (அமீரெ கௌம்) முஹம்மதலி சாகிப், எம். ஏ. எல் எல். பி, அவர்களால் எழுதப்பெற்றது. மு-ச.

அருளாளனும் அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹுத் தஆலாவின் திருநாமத்தால்.

பூவுலகின் கண் சென்ற சில ஆண்டுகளாக நடந்தேறி வந்த மகாபாரதயுத்தத்தின் பயனாகத் துருக்கி ராஜ்யத்தின் நிலைமையானது ஐரோப்பாவிலுள்ள வல்லரசின் ராஜ்யதந்திரிகளால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டிய பரிதாபகரமான முடிவுக்கு வந்து விட்டது. துருக்கியின் ராஜ்யவிஷயமானது இப்பொழுது மகாசிக்கலான ஒரு பிரச்னையாக ஏற்பட்டு விட்டது; இப்படிப்பட்ட சிக்கலில் அகப்பட்டுக்கொண்டதனால் தான் சமாதானக் கான்பரன்ஸிலுள்ளவர்கள் துருக்கி

யின் கூடன் படிக்கை சம்மந்தமான காரியத்தை அடிக்கடி ஒத்திவைத்துக்கொண்டே வந்தார்கள். சமாதானக் கான்பான்ஸிலுள்ள வெற்றிபெற்ற தேசத்தவர்களின் எதிரில் தோன்றிய எல்லாவிதக் கஷ்டத்திலும் முஸ்லிம் கிலாபத் விஷயமானது மகாசிக்கலாய்த் தோற்றிற்று. முஸ்லிம்களின் ராஜ்யங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்ருய் ஐரோப்பாவிலுள்ள கிரிஸ்தவ ஜாதியாரின் பேராசைக்கு இரையாய்ப் போனதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டுகொண்டே வந்திருக்கிருேம்; ஆனல் கடைசியாக அந்தத் துருக்கிதேசத்துடன் நேசதேசத்தார் செய்துகொண்ட சமாதான உடன் படிக்கையை நோக்கும் போது அது துருக்கி ராஜ்யத்தின் ராஜாங்கவிஷயத்தை மட்டும் பாதிப்பதாயில்லாமல் இன்னும் அதிக ஆழமான அர்த்தத்தையும் அது உட்கொண்டிருப்பதாய்க் காணப்படுகிறது. உலகமுழுதுமுள்ள முஸ்லிம்களின் மத சம்மந்தமான கிலாபத் விஷயத்தையே அவ்வுடன் படிக்கை பாதிக்கிருற்போல் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட முக்கியமான பிரச்னையை நன்கு யோசியாமல் துருக்கி (ஸெவர்ஸ்) உடன் படிக்கையில் கையெழுத்து வாங்கி விட்டதால் தான் இப்போது அவ்விஷயம் மறுபடியும் இவ்வுலகமுழுதும் ஒரு பெருங்குழப்பத்தை யுண்டுபண்ணி விட்டது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் கொந்தளிப்பான நிலைமையை நோக்கும்போது துருக்கி விஷயம் மறுபடியும் திருத்தி யமைக்கப் படவேண்டிய அவசியமான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டதென்றே சொல்லலாம். இனியேனும் இரண்டாமுறை அவ்வுடன் படிக்கையைத் திருத்தியமைக்கும் போது ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் ஒத்து முஸ்லிம்களின் மத சம்மந்தமான கிலாபத் விஷயத்தை நன்றாகத் தீர்க்காலோசனை செய்து முடிவுசெய்வார்களாக.

தற்போது ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டிய முதல் விஷயம் யாதெனின், "முஸ்லிம்களின் கிலாபத் என்றாலென்ன?" என்னும் விஷயத்தை அவர்கள் நன்குணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது தான். இஸ்லாமார்க்க சம்மந்தமாய் ஐரோப்பாவிலுள்ளவர்கள் உண்மையை யுணர்ந்துகொள்ளாமல், தவறாகவும் தாறுமாறாகவும் பாரப்பப்பட்டுவரும் விஷமச் செய்திகளைப் படித்துவிட்டு எமது மதத்தைப்பற்றி மாறுபாடான அபிப்பிராயத்தை யுடையவர்களா யிருந்துவருகின்றனர். இதனால் ஆதிமுதல் இஸ்லாத்துக்கு விளைந்திருக்கும் நஷ்டங்கள் அநந்தம். இப்படிப்பட்ட நஷ்டங்களை விளைவிக்கக்கூடிய தாறுமாறான தப்பு விஷயங்களுக்குக் காரணம் அநேகமுள வாயினும் அவற்றுள் முக்கியமானது யாதெனின், இவ்வுலகில் கிரிஸ்தவமார்க்கத்துக்கு எதிரிடையான மதங்கள் எண்ணிறந்தன இருக்கும்போது எமது இஸ்லாத்தையே முதன்மையான முக்கிய எதிரியென்று கிரிஸ்தவர்கள் நினைப்பது தான். ஆதிமுதல் இந்த இஸ்லாத்தையே ஐரோப்பியர்கள் தமது பெரிய விரோதியென்று தவறாகக்கருதி வருகின்றனர். ஆனால் நேசதேசத்தினர் இவ்வுலகுக்கு நியாயம் செய்யக் கடமைப்பட்டவரா யிருத்தலின் அவர்கள் மறுமுறையும் துருக்கி உடன்படிக்கையை மாற்றி அமைக்கும்போது முஸ்லிம் உலகத்துக்கே மனக்கவலையை விளைக்கக்கூடிய கிலாபத் விஷயத்தைத் திருப்திகரமாய் அமைக்கவேண்டிய நிமித்தம், தாங்கள் ஏற்கனவே இஸ்லாத்தைப்பற்றிக் கற்றும் கேட்டு மிருந்த துர்அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் தங்கள் மனதை விட்டு ஒதுக்கிவிட்டு அப்பால் அந்த கிலாபத்து விஷயத்தைப்பற்றிப் பரிசிலனை செய்வீர்களாக. இதன் கீழ்க்காணும் விஷயத்தை மேல்நாட்டார்கள் சிறிது உற்று நோக்கு

வார்களாயின் இஸ்லாத்தில் கிலாபத்தென்பது இன்னதென் பதையும் இந்த கிலாபத்துக்கும் தங்களுடைய போப்பு துரைக்கும் உள்ள வேறுபாடு இப்படிப்பட்டதென்பதை யும் நன்கு உணர்ந்துகொள்ளுவார்கள். கிரிஸ்தவர்களுக்குப் போப்புதுரை எங்ஙன மிருக்கின்றாரோ அங்ஙனமே எமது முஸ்லிம்களுக்குள் கலீபாவும் அமைந்திருப்பதாக மேல்நாட் டார்கள் கருதியிருக்கின்றனர். இக்காரணத்தால் தான் லா ஹோரில் வெளியாகும் "ஸிவில் அண்(டு)மிலிட்டரிகெஸட்" என்னும் பத்திரிகையில் அதன் ஆசிரியர் 1920 ஜனவரி 13-ந்தேதியில்கீழ்க்கண்டவிதமாகப்பிரசுரம்செய்யலாயினர்.

"இந்திய முஸ்லிம்கள் மத விஷயத்தையும் ராஜாங்க விஷயத்தையும் ஒன்றாகக்கலந்து கலக்கத்தை யுண்டு பண் ணிக்கொண்டு விட்டபடியால் அவர்கள் (துருக்கி உடன் படிக்கை சம்மந்தமான) பிரச்னையைச் செவ்வனே உணர்ந்து கொள்ள முடியாத விதத்திலிருந்து வருகின்றனர். துருக்கி விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் "கிலாபத்" என் னும் பதத்தைத் தாராளமாய் உபயோகப்படுத்தி வருவதால் மேலே சொன்ன கலக்கமானது இன்னும் அதிகமாகக் கல க்கமடைந்துவிட்டது. எமக்குத் தெரிந்தவரையில், துரு க்கி சுல்தானிடம் அமைந்து கிடக்கும் முஸ்லிம் உலகத்துக் குரிய கலீபாவாக இருத்தற்குவேண்டிய பாரமார்த்திக பத வியில் ஒரு சிறிதையேனும் குறைக்க வேணும் பலஹீனப் படுத்த வேணும் யாதொரு கடுகத்தனையான எண்ணமாவது ஆசையாவது நேசதேசத்து ராஜ தந்திரிகளிடம் இருப்ப தாய்க் காணப்படவில்லை; ஆனால் சுல்தானுடைய கிலாபத் நிலைத்திருக்க வேண்டுமாயின் அவருடைய ராஜ்யங்களெல் லாம் அப்படியே சிதைவுறாம லிருக்கவேண்டுவது அவசிய மென்று நினைக்கும்படி இந்திய முஸ்லிம்களை ஆக்கிவிட்டார்

கள். ஆனால் மதசம்மந்தமான தலைவர்களுக்கு இராஜாங்கமும் இருக்க நேரின் அவருடைய மதத்தலைமைக்கும் ராஜாங்க விஷயத்துக்கும் ஒன்றும் சம்மந்தமில்லையென்று நாம் சரித்திர பூர்வமாய்உணர்ந்துகொண் டிருக்கிறோம். உதாரணமாக, இத்தாலியா தேசமானது இன்னும் ரோமன் கதோலிக் மார்க்கத்திலேயே யிருந்துவந்தபோதிலும் போப்புதுரையின் ராஜ்யங்களை 1870-ம் ஆண்டில் சேனாபலத்தைக்கொண்டு பிடுங்கிக்கொள்வதற்கு அத்தேசம் சற்றும் பின்வாங்க வில்லை.''

ஐரோப்பா கண்டமுழுதும் அமைந்து கிடக்கும் கிலாபத் சம்மந்தமான இப்படிப்பட்ட துர்அபிப்பிராயமுள்ள கொள்கையின் மூலத்திலுள்ள தவறை நோக்கும் போது கிரிஸ்தவ உலகத்தில் போப்புதுரையின் நிலைமை எப்படி யிருக்கின்றதோ அப்படியே முஸ்லிம் உலகத்தில் கிலாபத் விஷயமும் இருப்பதாக அம் மேல்நாட்டார் நினைத்து வருகின்றாரென்பது செவ்வனே விளங்குகிறது. இப்படி அவர்கள்நினைப்பது தான் முழுமோசமாகவும் ஏமாற்றத்துக்குரிய வழியாகவும் காணப்படுகிறது. முதன் முதலாய் நாம் கவனிக்கவேண்டியது யாதெனின், கிரிஸ்தவ உலகத்துக்குப்போப்புதுரை ஒருவர் இருக்கவேண்டு மென்பது ஏசு கிரிஸ்துவின் யாதொரு திருவாக்கியத்தின் ஆதாரத்தின் மீது அமைக்கப்படவில்லை யென்பதுதான். போப்புதுரை இருக்கவேண்டுவது அவசிய மென்பதற்கு ஏசுநாதரின் ஆதாரம் ஒன்றுமில்லாம லிருப்பதோடு அக்கொள்கையானது அம்மார்க்கத்தில் இருக்கவேண்டிய அவசியமான சித்தாந்தமாயுமில்லை. இவ்வாறின்றி எமது இஸ்லாத்திலோ கிலாபத்விஷயமானது எமது திருமறையின் தக்க மேற்கோளின்மீது அமைக்கப்பட்டிருப்பதோடு அதற்கனுசாரணை

யான பிலஹத்து (நாயகவாக்கியங்)களும் உண்டாயிருக்கின்றன. இன்னாரைத்தான் கலீபாவாக நியமிக்கவேண்டும் என்னும் விஷயத்தில் ஸுன்னிகளுக்கும் ஷியாக்களுக்கும் இடையில் அபிப்பிராய பேதம் இருந்தபோதிலும் முஸ்லிம் உலகத்துக்கு கலீபா ஒருவர் அவசியமாக இருக்கவேண்டியது ஒருவேதக்கட்டளை யென்பதை எந்த முஸ்லிமும் மறுத்தற்கு முடியாது. மேலும் போப்புதுரையானவர் ஸெயின்ட் பீட்டர் துரையின் அடிக்கிளையாயிருந்து கொண்டு அவருடைய சுதந்தரங்களுக்கெல்லாம் ஆதீனகர்த்தராய்த் "தேவலோகராஜ்ய"த்தின் வாயிற்காப்போராக அமைந்து பாரமார்த்திகத்துக்குரிய விஷயங்களை மட்டும் கவனித்து வருகின்றார். கிரிஸ்தவ சுவிசேஷங்களில் ஸெயின்ட் பீட்டர் துரைக்கு என்ன என்ன மேதைமரியாதையான அடைமொழிகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட அடைமொழிகளையே போப்பு துரைகளுக்கும் உபயோகப்படுத்திவந்ததனால் போப்புதுரை இருக்க வேண்டு மென்னும் கொள்கையானது அம்மார்க்கத்தில் வேரூன்றத் தலைப்பட்டது. ஆதியில் ஸெயின்ட் பீட்டருக்கு உலக சம்மந்தமான ராஜ்யாதிகாரம் இல்லாமையால் அவரைப் பின் பற்றி வந்த ஆதிகாலத்துப் போப்புமார்களுக்கு அநேக நூற்றுண்டுகள் வரையில் லௌகிகராஜ்யாதிகாரம் இல்லாமலேயிருந்தது. கடைசியாக, கி-பி எட்டாவது நூற்றுண்டில் தான் போப்புமார்கள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் இகலோக ராஜ்யாதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தலைப்பட்டனர்; ஆகவே அவர்களுக்குக் கிடைத்த அதிகாரமானது அதிருஷ்டவசத்தால் கிடைத்ததேயாகும். இக்காரணத்தால்தான் மறுபடியும் போப்புதுரைகளின் ராஜ்யாதிகாரத்தைப் பிடுங்கிக்கொள்வது கிரிஸ்தவ உலகத்

துக்கு எவ்விதமான வேதனையையும் உண்டுபண்ணமாட்டாது; இதனால் போப்புதுரையின் பாரமார்த்திக பதவியும் தாழ்மையுறாது. ஆனால் இஸ்லாத்திலோ கிலாபத்தானது மதத்தோடு மதமாய் ஐக்கியப்பட்டிருப்பதல்லாமல் ஆதிமுதலே அக்கொள்கையானது முஸ்லிம் உலகில் கையாளப்பட்டே வந்திருக்கிறது. இஸ்லாமிய கலீபாவுக்கு ராஜ்பாதிகாரம் ஏற்பட்டது கிலாபத்து ஏற்பட்ட நாள்முதலேயிருந்துவருகிறது. இன்னும் உற்று நோக்குமிடத்து முதல்கலீபாவுக்கு முன்பிருந்த இஸ்லாத்தின் தலைவரான எம்பெருமானார் முஹம்மதுநபி (இவர்களுக்கு இறைவன் எல்லாப் பெருமையும் கொடுத்தருள்வானாக) இவர்களின் காலமுதலே ராஜ்பாதிகாரம் இஸ்லாத்தில் இருந்துவருகிறது. இஸ்லாமார்க்கத்தை இந்நிலைமையில் உறுதிப்படுத்தி வைத்த எம்பெருமானாரின் காலத்திலேயே ஏற்பட்ட ராஜ்யாதிகாரம் தான் நாளிதுவரையில் கலீபாக்கள் மூலமாய் இம்மார்க்கத்துக்கு அந்தரங்க உயிராயிருந்து வருகிறது. இஸ்லாத்தின் முதல் கலீபாவான அபூபக்கர் ஸித்தீக் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடைய ராஜ்பரிபாலன காலத்தில் சில அரபிக்கூட்டத்தார்கள் ராஜாங்கப் பொதுகஜானாவாகிய "பைத்துல்மாலில்" தங்களுடைய ஏழைவரியான ஸக்காத்துப் பணத்தைச்செலுத்த மறுத்ளித்தபோது எமது திருநபியவர்களின் ஸஹாக்களான ஸஹாபாக்களின் ஒற்றுமையான அபிப்பிராயத்தின் மேல் அந்த அரபிக்கூட்டத்தாருடன் யுத்தம் தொடங்கும்படியான அவ்வளவுராஜ்யாதிகாரம் அந்த முதல் கலீபாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது; அப்பொழுது அவ்வாறு முரட்டுத்தனம் செய்து பிறகு தோல்வியடைந்த மதத்துரோகிகளான அந்த அரபிகளைப் பற்றியசரித்திரத்தை இன்றைக்கும் நாம் காண்கிறோம்.

ஆதலின் இஸ்லாமார்க்கத்திலுள்ள கிலாபத்கொள்கைக்கும் கிரிஸ்தவமார்க்கத்திலுள்ள போப்புதுரை சம்பிரதாயத்துக்கும் கிஞ்சித்தும் ஒற்றுமையே கிடையாது. ஆகவே முஸ்லிம்கள் மதவிஷயத்தையும் ராஜாங்க விஷயத்தையும் ஒன்றாகக்கலந்து கலக்கத்தை யுண்டுபண்ணிக் கொள்ளவில்லை; ஆனால் கிரிஸ்தவர்களில் பெரும்பான்மையோர்தான் இஸ்லாத்திலுள்ள கிலாபத் இத்தன்மையதென்று உணர்ந்து கொள்ளாமல் உண்மையில் கலக்கமடைந்திருக்கிறார்கள். இஸ்லாத்திலுள்ள கிலாபத்தானது கிரிஸ்தவமார்க்கத்திலுள்ள போப்புதுரையின் சம்பிரதாயம் போல் வெறுஞ்சம்பிரதாயமா யிருந்திருக்கும்பக்ஷத்தில், இன்னும் தேவலோக ராஜ்யத்தின் வாயிற் காவற்காரராக எமது கலீபாவை யாங்கள் கருதியிருக்கும்பக்ஷத்தில், மேலும் எமது திரு நபியவர்களின் ராஜ்பாதி காரத்துக்கு இந்த கலீபாக்கள் பிரதிநிதியா யில்லாமலிருக்கும் பக்ஷத்தில், இன்னும் இவர்கள் இஸ்லாமிய உலகிலுள்ள புண்ணிய ஸ்தலங்களின் பாதுகாவலரா யில்லாமலிருக்கும்பக்ஷத்தில் முஸ்லிம் கலீபாவுக்கு ஒரு சதுரகஜ நிலங்கூட இல்லாமல் எல்லாராஜ்யங்களையும் கிரிஸ்தவர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டால் முஸ்லிம்கள் உண்மையாகவே ஒன்றும் குறைகூறுவதற்கில்லை; அப்பொழுது ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் எமது கிலாபத்தைப்பற்றிக் கிஞ்சித்தும் லக்ஷியம் செய்யாமல்துருக்கிதேசத்தின் விஷயத்தைத் தீர்மானித்து விடலாம். ஆனால் நாம் மேலே சொன்ன விஷயங்களைக் கவனிக்கும் பக்ஷத்தில் போப்புதுரையைப் போல்தான் கலீபாவும் இருக்கிறாரென்று மேல் நாட்டார் கருதமாட்டார்கள். முஸ்லிம் கிலாபத்துக்கு வேத ஆதாரமும் நபிகள் நாயகத்தின் மேற் கோளும் சந்தேகமில்லாமல் அமைந்திருப்பதால் கிரிஸ்தவராஜ தந்திரிகள்

இந்த கிலாபத்தின் மூல ரகஸ்யத்தை மறந்து விடாமலிருப்பார்களாக. இதுவரையில் கிலாபத்தின் உண்மையைப்பற்றியும் அதன் விசேஷத்தைப்பற்றியும் அநந்தம்பேர் அடிக்கடி அழுத்தமாய் எழுதியுள்ளார். ஆனால் கிரிஸ்தவர்கள் இன்னும் கிலாபத்து விஷயத்தில் போப்புதுரையின் சம்பிரதாயத்தை யொட்டித் தங்களுடைய தப்பு அபிப்பிராயத்தையே விடாமல் பற்றிக்கொண்டிருப்பதால் தான் எங்களுடைய கிலாபத்து ராஜாங்கத்துக்கு வேதக்கட்டளை யுண்டென்பதை எண்பிப்பதற்காகவே அதன் மூலக்கொள்கை இப்படிப்பட்ட தென்பதை விவரித்துக் காட்ட மற்றொரு முறை யானும் முன் வந்துள்ளேன், இது முஸ்லிம்களுக்கு மகா முக்கியமான விஷயம். முஸ்லிம்களுக்குள் எவ்வகை உட்பிரிவு வித்தியாசமும் இல்லாமற்போகும்படி எமது கிலாபத்விஷயமானது அவ்வளவு முக்கியமான காரியமாயிருப்பதால் தான் அதன் மதசம்மந்தமான கொள்கைக்காக யாங்கள் இவ்வளவு பரிந்து பாடுபடுகிறோமல்லாமல் சாதாரணமாயிருந்திருக்கும் பக்ஷத்தில் துருக்கியின் வீழ்ச்சியைப்பற்றி ஒன்றும் கவலைப்படோம். துருக்கியின் லாபநஷ்டமெல்லாம் எங்களுடைய மதத்தைச் சார்ந்ததா யிருப்பதால்தான் எங்களுக்கு இவ்வளவு கவலை.

கிலாபத்தைக்குறித்து நாம் மேலே ஆராயப் புகுமுன்னர் அதன் சம்மந்தமாய் எமது புர்க்கானுல்மஜீ தென்னும் குர்ஆன் ஷரீபு என்ன சொல்கிறதென்று கவனிப்போம். "அல்நூர்" (பிரகாசம்) என்னும் மகுடத்தையுடைய அத்தியாயத்தில் (ஸூராவில்) அடியில் காணப்படும் ஆயத்து (வாக்கியம்) ஆண்டவனால் அருளப்பட்டிருக்கிறது: "உங்களுள் உறுதியான நம்பிக்கையுடையவர்களாகவும் நற்கிரியைகளைச் செய்பவர்களாகவும் இருப்பவர்களை அல்லாஹுத்

தஆலர், அவர்களுக்கு முன்னுள்ளோர்களை அவன் கலீபாக்களாக (அரசர்களாக) ஆக்கிவைத்ததேபோல், இத்தரணியில் இவர்களையும் கலீபாக்களாக மகா நிச்சயமாக ஆக்கிவைப்பானென்றும், இவர்களுக்காக அவன் தெரிந்தெடுத்திருக்கும் மார்க்கத்தை அவன் மகா நிச்சயமாக நிலைநிறுத்துவானென்றும் இவர்கள் அச்சப்பாட்டுடன் நடந்துகொள்வார்களாயின் அதற்கு ஈடாக அவன் இவர்களுக்குத் தக்க பந்தோபஸ்தை மகா நிச்சயமாக அருளுவானென்றும் வாக்குறுதி கூறியுள்ளான்; என்னுடன் யாதொன்றையும் இணைவைக்காமல் என்னையே அவர்கள் தொழுவார்கள்; இனி இதன் பிறகு யார் நன்றி கெட்டவரா யிருக்கிறாரோ அவரெல்லாம் அதிக்கிரமக்காரர்களாகவே யிருக்கிறார்கள்.''—(அல்குர்ஆன், 24:55) இவ்வாக்கியத்தில்வரும் இஸ்தகலப என்னும் பதத்துக்கு "அவனை ஒரு கலீபாவாக அல்லது பின்வாரிஸாக அல்லது அரசனாக ஆக்கினான்" என்பது பொருள். இப்பதத்தின் பொருளானது மிக விளக்கமாயிருந்த போதிலும் இதைப்பற்றி முஸ்லிம்களுடைய மனத்தில் எக்காலத்திலும் எவ்வித சந்தேகமும் இருந்ததில்லை யென்பதைக் காட்டும்பொருட்டு இதனடியில் சில(தப்ஸீர்காரரின்) வியாக்கியானிகளின் மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டுகிறேன். அல்குர்ஆனின் பைஸாவி வியாக்கியானத்தில்,"இத்தரணியில் இவர்களையும் கலீபாக்களாக ஆக்குவான்'' என்பதற்கு "ராஜாக்கள் தங்களுடைய ராஜ்யங்களை அடக்கியாள்வதே போல் இத்தரணியை இவர்கள் கட்டியாளும்படி இவர்களை கலீபாக்களாக்குவான்,'' என்று வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "இத்தரணியை அவர்கள் காணியாட்சி செய்து கொண்டு அதில் கலீபாக்களாக இருக்கும்படி செய்வான்,'' என்று தப்ஸீரே கஷ்ஷாபில் எழுதியிருக்

கிறார். "ராஜாக்கள் தாங்கள் நாடிய வண்ணம் தங்கள் ராஜ்யங்களில் நடப்பது போலவே இவர்களும் தங்களுடைய நாட்டம்போல் இத்தரணியில் ராஜ்யாதிகாரம் புரியும்படி ஆண்டவன் செய்வான்," என்று ரூஹுல் மஆனி யென்னும் தப்ஸீரில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. "நபிகள் நாயகத்தைத் தொடர்ந்து பின்வருவோரை இத்தரணியில் ஆட்சி புரியும்படி ஆண்டவன் செய்வான்; அதாவது அவர்கள் ஜன நாயகத்தலைவர்களா யிருந்துகொண்டு அவர்களுடைய காரியாதிகளை அடக்கியாள்வார்கள்," என்று இப்னிகஸீர் (ரலி) என்பவர் அவ்வார்த்தைகளுக்கு வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். "அரபு தேசத்திலும் அஜம் பிராந்தியத்திலும் உள்ள முஸ்லிமல்லாதவர்களிட மிருந்து இத்தரணியைக் காணியாட்சி பெற்றுக்கொண்டு அதற்கு அரசர்களாகவும் அங்குள்ள மனிதர்களுக்குத் தலைவர்களாகவும் ஆகும்படி ஆண்டவன் அவர்களைச்செய்வான்," என்று இப்னிஜரீர் (ரலி) குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்படியே இன்னும் எண்ணிறந்த வியாக்கியானிகளின் மேற்கோள்களைக் காட்டலாம்; இத்தரணியில் இடையூறில்லா ராஜ்யாதிகாரத்துடன் முஸ்லிம்கள் கலீபாக்களாக ஆக்கப்படுவார்கள் என்பதற்கு ஆண்டவனுடைய ஐயமில்லாத அத்தாக்ஷியானது எமது திருக் குர்ஆனில் காணப்படுகிறதென்பதை எண்பிப்பதற்கு இதுவரையில் எடுத்துக் காட்டிய மேற்கோள்களே போதுமானவையா யிருக்கின்றன. ஆகவே இஸ்லாத்தில் கிலாபத் என்பது இடையூறில்லா இகலோக ராஜ்யாதிகாரத்தைக் குறிக்கின்றதென்று தெரிந்துகொண்டோம்.

பிறகு நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் யாதெனின், "இத்தரணி" என்று பொருள்பட்ட்தக்க அல் அர்ல் என்பதன் தாத்பரியமென்ன என்பதுதான். இவ்விஷயத்திலும்

யாம் சில வியாக்கியானிகளின் அபிப்பிராயங்களை எடுத்தெழுதுவோம். "ஆண்டவனுடைய திருத்தூதரும் (இவர்களுக்கு இறைவன் அருள் பாலிப்பானாக) அவர்களுடைய ஸஹாபாக்களும் பத்துவருஷகாலமட்டும் மக்கமாநகரில் அச்சத்துடன் காலங்கழித்துப் பிறகு மதினமா நகருக்குச் சென்று அங்கே அல்லும் பகலும் ஆயுதபாணிகளாகவே யிருந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள்; கடைசியில் ஆண்டவன் தன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி அவர்களை அரபுநாடு முழுமைக்கும் எஜமான்களாக்கி அப்பால் அதன் கீழ் தேசங்களையும் மேல் தேசங்களையும் அவர்கள் ஜயிக்கும்படி செய்துவிட்டான். இதில் தீர்க்க தரிசித்துவ(நுபுவ்வ)த்துக்குரிய உண்மையான இரகசிய மொன்று பொதிந்திருக்கிறது; மறைவாயிருப்பன வற்றின் இரகசிய உண்மையையும் நேரான வழியில் சீராகச்சென்று வந்த கலீபாக்களின் கிலாபத் சம்மந்தமான உண்மையையும் இதுவிளக்கி யிருக்கின்றது," என்று பைஸாவி தப்ஸீர்காரர் எழுதியிருக்கிறார். "நன்னம்பிக்கையை ஸ்திரப்படுத்துவதென்றால் அதன் அஸ்திவாரங்களைக் கெட்டிப்படுத்தி அதற்கு எவ்வகை விக்கினமுமில்லாமல் உறுதிப்படுத்துவதேயாம். அவர்கள் மதினமாநகரில் இருந்தபோது இரவும்பகலும் யுத்த சன்னத்தராக வேயிருந்து காலங்கழிக்க நேர்ந்ததால் அவர்கள் அயர்ச்சியுற்றுக் கடைசியில் திருநபி (இவர்களுக்கு இறைவன் அருள்புரிவானாக) அவர்களிடம் புகார்செய்து கொண்டார்கள்; அதற்கு எம்பெருமானார், 'ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் தன்னுடைய கூட்டாளிமார்களுடன் ஒரு பெருங் கூட்டமாகச் சுகமே உட்காரும் வரையில்தான் நீங்கள் சிறிது காலம் இப்படிக் கஷ்டப்பட நேரும்; அப்பொழுது சண்டை சச்சரவு இரா' என்று சமாதானம் சொன்னார்கள். அவ்வண்

ணமே ஆண்டவன் தன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி அவர் களை ஜஸீரத்துல் அரபுக்கு எஜமானாக்கினான்; அவர்கள் கிஸ் ராஸின் ராஜ்யங்களைச் சுதந்தரித்துக்கொண்டு அங்குள்ள கஜானாக்களையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள்,'' என்று கராயி புல் குர்ஆன் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். கஷ்ஷாப் என்னும் வியாக்கியானத்தில் மேற்கண்ட விதமாய் எழுதி அதன்முடிவில் இவ்வாறு குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது; "ஆகவே ஆண்டவன் தன்வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி அவர்களை ஜஸீரத்துல்அரப் என்னும் பகுதிகளுக்கு எஜமானாக ஆக்கிவைத்தான்;பிறகு அவர்கள் கீழ்நாடுகளையும் மேல் நாடுகளையும் ஜயித்துக் கொண்டார்கள்.'' "முழு உம்மத்தை யும், அதாவது எம் திருநபியவர்களின் பின்வந்த எல்லாரை யும் அந்தவாக்குறுதி உள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது; திரு நபியவர்களின் ஸஹாபாக்களுக்கு மட்டுந்தான் இந்த வாக் குறுதி செல்லத்தக்கதாகும் என்று சொல்வதற்கு ஒன்றும் ஆதாரமில்லை...... இந்த வார்த்தைப்பாடானது முதல் நா ன்கு கலீபாக்களுக்கு மட்டுந்தான் செல்லத்தக்கதென்றாவது அல்லது இஸ்லாத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களுக்கு மட் டுந்தான் உரியதென்றாவது அல் அர்ல் என்னும் பதமானது மக்கமாநகரை மட்டுந்தான் குறிக்குமென்றாவது ஒருவன் சொல்வானாயின் அவன் நிச்சயமாகத் தவறான வழியிலே யே இருக்கிறான். இது அரபு நாட்டையும் அதைத்தவிர இதர நாடுகளையும் குறிக்குமென்று இப்னுல் அரபி என்பவர் கூறியுள்ளார்;இதுதான் சரியான தாத்பரியம்,'' என்று பத்ஹுல் பயான் என்னும் நூலாசிரியர் எழுதுகிறார். மறு படியும் அதே நூலாசிரியர் அபுல் அலியாஹ் அவர்கள் சொ ல்வதாகக்கீழ்க்காணும் விஷயத்தையும் கூறி யிருக்கிறார். நமது நபிபெருமானாரின் ஸஹாபாக்கள் எதிரிகளின் அச்சத்

தால் இரவும் பகலும் ஆயுதபாணிகளாகவே யிருக்க நேர்ந்தபோது அந்தத் தோழர்களில் ஒருவர் திருநபியவர்களிடம் இதைக் குறித்துப் புகார் செய்து கொண்ட காலத்தில் இந்த 24:55 வது ஆயத்து இறக்கப்பட்டதென்று அபுல் அலியா ஹ்ற சொல்லி, "பிறகு ஆண்டவன் தன் திருத்தூதரை ஜஸீரத்துல் அரபுக்கு எஜமானாக்கினான்; இவ்விதமாக அவர்கள் க்ஷேமமடைந்து தங்களுடைய ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்துவிட்டார்கள்," என்று எழுதி யிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட சவிஸ்தாரங்களைச் சொல்லி அதன்பின் மேற்கூறிய ஆயத்து இறங்கிய காரணத்தையும் கீழ்க்கண்ட விதமாக உபைபின் கஅப் (ரலி) அவர்கள் எழுதுவதாக பத்ஹுல்பயான் காரர் சொல்கிறார்: "பிறகு இந்த(24:55) ஆயத்து இறக்கப்பட்டது; இதனால் அல்லாஹுத் தஆலா தன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி அவர்களை ஜஸீரத்துல் அரபுக்கு எஜமானாக்கினான்; இக்காரணத்தால் அவர்கள் பிறகு கிழக்கேயும் மேற்கேயும் நெடுந்தூரத்திலுள்ள பிரதேசங்களை யெல்லாம் வென்று கொண்டார்கள்," என்று உபைபின் கஅப் (ரலி) அவர்கள் குறித்துள்ளார். ரூஹுல்மஆனி யென்னும் வேறொரு சிறந்த வியாக்கியானத்தில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது: "அல் அர்ல் என்பதன் தாத்பரியம் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டதுபோல் ஜஸீரத்துல் அரப் என்பதாகும்; எம்பெருமானாரவர்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட எல்லாக் கீழ் தேசங்களையும் மேல் தேசங்களையும் அது குறிக்குமென்று மற்றையோர் சொல்கின்றனர்; ஏனெனின் "இப்பூமி யானது எனக்காகச் சுருக்கிக் காண்பிக்கப்பட்டது; அப்பொழுது அதன் கீழ் நாடுகளையும் மேல் நாடுகளையும் காணும்படி நேரிட்டது; ஆதலின் என் பின்னோர்களின் ராஜ்யமானது என் கண்ணில் காண்பிக்கப்பட்ட அவ்

வளவு தூரம் விஸ்தரித்து நிற்கும்,' என்றுஎங்கள்நபிகள் பெருமானுர் திருவாய் மலர்ந்தருளியதாய் ஒரு நிஸ்ஸந்தேக மான சங்கதி வந்திருக்கிறது.'' இப்னிகஸீர் (ரலி) அவர்கள் தக்க ஆதாரத்தோடு அடியிற் காணும் வண்ணம்வியாக்கியா னம் செய்திருக்கிறார்: "ஆண்டவன் நபிகள் நாயகத்தின்பின் வருவோர்களுக்கு இத்தரணியில் கிலாபத்தைக் கொடுப்ப தாய் ரஸூல்ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களு க்கு அளித்த வாக்காக இது அமைந்திருக்கிறது...ஆதலின் நபிகள் பெருமானுர் இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்குமுன் மக் காஷரீபு, கைபர், ஜஸீரத்துல் அரப் முழுதும், இன்னும் எமன் தேசம் ஆகிய இவற்றை யெல்லாம் தங்களுடைய குடை நிழலின் கீழ்க் கொண்டுவந்து ஹிஜ்ர்தேசத்து மாஜி என்பவரிடத்திலிருந்தும் இன்னும் ஷாம் தேசத்துச் சில பகுதிகளிலிருந்தும் ஜிஸ்யாவென்னும் கப்பமும் பெற்று வந்தார்கள்...பின்னர் எம்பெருமானாரவர்கள் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கினபோது....அபூபக்கர் ஸித்தீக் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் முதல் கலீபாவாக நியமனம் பெற்றார் கள்.'' பின்னும் அதே கிரந்தகர்த்தாவானவர் மேலே கூறிய பல சங்கதிகளையும் கூறிவிட்டு அதற்கப்பால் எழுதுகிறார்: "முன்னோர்களிற் சிலர், அபூபக்கர்ஸித்திக்(ரலி) உமருபுனுல் கத்தாப்(ரலி) இவர்களுடைய கிலாபத்துக்கு ஆதாரம் ஆண் டவனுடைய திருவேதத்தி லேயே காணப்படு கிறதென்று சொல்லி இந்த (24:55)த்திருவாக்கியத்தை ஓதினார்கள்.''

மேலே கூறப்பட்டுள்ள எமது பெருநபிய வர்களின் திருவாக்கியங்களையும் இன்னும் இதா வியாக்கியானிகளின் வாசகங்களையும் உற்று நோக்குவோமாயின் எமது குர்ஆன் ஷரீபில் கூறப்பட்டுள்ளகிலாபத்தென்பது முதன் முதல் அரபு தேசமுழுவதும் ராஜாங்கத்தை ஏற்படுத்துவதையும்

அதற்கப்பால் அதை அயல் நாடுகளில்ஏற்படுத்து வதையும் குறிக்கின்றது. இந்த 24:55 வது ஆயத்துத்தான் இஸ்லாத்திலுள்ள கிலாபத்துக்கு மூலாதாரமென்று எல்லா வியாக்கியானிகளும் (தப்ஸீர்காரர்களும்) ஒப்பமுடித்து உடன்பட்டிருக்கிறார்கள்; இப்படிப்பட்ட கிலாபத்துக்கு நடுநாயகமாயிருக்கவேண்டிய ஸ்தலம் அரபுநாடும் அதைச் சார்ந்துள்ள ஜஸீரத்துல் அரபும் தானென்றும் அதைச் சூழ்ந்துதான் இவ்வுலகிலுள்ள மகாபெரிய முஸ்லிம்ராஜ்பம் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென்றும் ஆண்டவன் அந்த ஆயத்தில் வாக்குறுதி கூறியிருப்பதாய் அந்தவியாக்கியானிகளெல்லாரும் உணர்ந்து கொண்டார்கள். முதன் முதல் எங்கள் நபிபெருமானால் ஏகசக்ராதிபத்தியம் நடத்தப்பட்டு வந்த அரபுநாடுதான் தலைமைஸ்தானமென்றும் அதன் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் தான் அநேக நாடுகள் முஸ்லிம்களின் ஆளுகைக்கு உட்படுமென்றும் ஆண்டவன் தன் திருவேதத்தில் வாக்களித்திருந்தான். எம்பெருமானார் தங்களுடைய ஜீவதிசையிலேயே நடுநாயகமாகிய அரபு தேசத்துக்கு எஜமானுக்கப்பட்டார்கள்; அவர்களுக்குப்பிறகு முதல் கலீபாவாக அபூபக்கர்ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் பட்டத்துக்கு வந்தவுடனே முஸ்லிம் நாடு ஒரு பெரிய ராஜ்யமாக வளரத்தலைப்பட்டது; நபிகள் பிரான் காலஞ்சென்ற பத்து வருஷத்துக்குள்ளேயே இரண்டாவது கலீபாவான உமருபுனுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் ஆட்சியில் அந்த முஸ்லிம் சமஸ்தானமானது ஒரு மகா பெரியராஜ்யமாகஆய்விட்டது.

நான் இதுவயில் மேலே சொல்லிவந்த விஷயங்களை உற்று நோக்குவீர்களேல் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு பெரிய ராஜ்யம் கிடைக்கு மென்று ஆண்டவன் முன்னறிக்கை செய்ததன் தாத்பரியத்தைவியாக்கியானம் செய்யும்போது

அந்த உரைகாரர்களெல்லாம் ஏகோபித்து ஒத்துக்கொண்ட கருத்தானது முஸ்லிம் உலகத்துக்கு நடுநாயகமா யிருக்கக் கூடிய அரபுதேசமானது கலீபாக்களின் ராஜ்யத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாயிருக்கவேண்டு மென்பதுதான் என்பதை நீங்கள் செவ்வனே உணர்ந்துகொண் டிருப்பீர்கள். அரபு தேசத்தையும் தன்னுள்ளடக்கிக் கொள்ளாமல் ஒருராஜ்யம் இருக்கக் கூடுமாயின் அது கிலாபத்தாகமாட்டாது. ஆகவே கிலாபத்துடைய ராஜ்யத்தில் அரபுதேசம் ஒருமுக்கிய அம்சமாயிருத்தல் வேண்டும். ராஜாங்கத்தின் காரியஸ்தலம் எவ்விடத்திலிருந்து வேறெவ்விடத்துக்கு மாற்றப்பட்டாலும் அந்தராஜ்யத்தில் சம்மந்தப்பட்ட வேறெந்ததேசம் விடுபட்டுப் போனாலும் அல்லது ஒருபுதிய தேசம்வந்து சேர்ந்தாலும் அரபுதேசமட்டும் அந்த கிலாபத்துடைய ராஜ்யத்தில் ஒருமுக்கிய நாடாக இருந்தே தீரவேண்டும். அரபு தேசம்சேராமல் முஸ்லிம்ராஜ்யம் இல்லை; அப்படிப்பட்ட முஸ்லிம்ராஜ்யம் இல்லாமல் கிலாபத்தென்பதே கிடையாது. அதாவது வேறெந்த நாடுகள் இந்த ராஜ்யத்தில் சேர்ந்திருந்தாலும் இல்லாமற் போயினும் அரபுதேசத்தை மட்டும் தன்னுள்ளடக்கிக்கொண்டு அதன்மீதும் தன் ராஜ்யாதிகாரத்தை முழுதும்செலுத்தக் கூடிய ஏக சக்ராதிபத்தியம் தான் கிலாபத்துடைய ராஜ்யமாயிருத்தல் முடியும். இவ்வுலகில் முஸ்லிம் ராஜ்யங்கள் எண்ணிறந்தன அடிக்கடி இருந்திருத்தல் கூடும்; ஆனால் அவற்றுளெல்லாம் அரபு தேசத்தின்மீது செல்வாக்குடைய ராஜ்யமோ கிலாபத்தை யுடையதாயிருந்திருக்கிறது. அரபுதேசம் சேராமல்அந்த ராஜ்யம் எவ்வளவு பெரியதாயிருந்தபோதிலும் அதற்குஒருபோதும் கிலாபத்தின் பெருமை இருத்தற்கு முடியாது. இவ்வுண்மையைக் கீழ்க்காணும் உதாரணங்களால் நன்குணர்ந்து கொள்ளலாம்:—

1. எங்கள் நபிகள் பெருமானார் முஹம்மது முஸ்தபா ரஸூல் (இவர்களுக்கு இறைவனருளும் அவனன் மாராயமும் உண்டாகுக) அவர்கள் தங்களுடைய ஜீவதிசையிலேயே அரபுஸ்தான் முழுமைக்கும் அரசராக ஆக்கப்பட்டார்கள். அரபு நாடு முழுதும் ஆயுதபாணிகளால் வெல்லப்படவில்லை ; அனல் அந்நாட்டிலுள்ள பற்பல கூட்டத்தார்களும் அடிக்கடி தங்களுடைய தூதர்களை எம்பெருமானிடம் அனுப்பி இஸ்லாத்தில் சேர்ந்து கொண்டதனல் சிலகாலத்துக்குள்ளேயே எல்லோரும் நபிபிரானின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு விட்டார்கள். அவர்களுடைய ஆயுள் காலத்தில் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படாத கூட்டத்தார் ஜஸீரத்துல் அரபில் யாருமே யிருந்தில்லை. அரபுதேசத்தில் பல் வேறுவகைப்பட்ட விரோதமான கூட்டத்தார்கள் மிகுதமாயிருந்தார்கள்; அவர்கள் அதற்கு முன் எக்காலத்திலும் ஒரேதலைவரின் கீழ் ஒன்று சேர்ந்ததே கிடையாது. அவர்களுடைய சரித்திரத்தில் முதன் முதலாக எம் நபிகள் நாயகத்தின் காலத்தில் தான் எல்லாக்கக்ஷியினரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே நபிக்கு ஈமான் கொண்டு கட்டுப்பட்டார்கள். கிலாபத் என்பதன் தாத்பரியம் நபிகள் நாயகத்துக்குப்பின் அரசர் அவர்களுடைய பிரதிநிதியாயிருந்து லௌகிகவைதிக காரியங்களைக் கவனித்து நடத்துதல் என்பதுதான்; ஆகவே நபிகள் நாயகம் தங்களுடைய ஆயுள் காலத்தில் ஜஸீரத்துல் அரப்முழுதையும் இஸ்லாமிய ராஜ்யாதிகாரத்தில் சேர்த்து விட்டுச் சென்றமையால் பிற்பட்ட கலீபாக்களின் ஆட்சிமுறையில் அந்தஜஸீரத்துல் அரப் ஒரு முக்கியபாகமாகவேயிருந்து வந்திருக்கிறது. இஸ்லாம் இவ்வுலகில் நிலைத்திருக்கு மட்டும் முஸ்லிம் கிலாபத்தும் இருந்து கொண்டேயிருக்கும்;முஸ்லிம் கிலாபத்து இருக்குமட்டும் ஜஸீரத்துல் அரபும் கிலாபத்

ராஜ்யத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருந்தே தீரவேண்டும். கலீபாவின் ஆட்சியிலிருந்து அரபுதேசத்தை நீங்கி விடும் பக்ஷத்தில் பிறகு அவர் கலீபாவாக, அதாவது நபிகள் நாயகத்தின் பிரதி நிதியாக இருப்பது முடியாது; ஏனெனின் அப்பொழுது அந்த அரசர் எமது நபிபிரானுடைய ராஜ்யத்தை யிழந்து விட்டவராக ஆய்விடுகிறார். நபி பெருமானின் ராஜ்யத்தைத் தன் அரசாட்சிக்குள் வைத்திராதவர் அத்திருநபியவர்களின் பிரதி நிதியாயிருப்பதெப்படி? கலீபா என்னும் பதத்தை நோக்கும் போதே அவருக்கு அரபுதேசமுழுதும் ராஜ்பாதிகாரம் செல்ல வேண்டுமென்னும் அர்த்தம் தொனிக்கின்றது.

2. அபூபக்கர் ஸித்தீக் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் முதல் கலீபாவாக நியமனம் பெற்றபோது அரபு தேசமுழுமைக்கும் அவர்கள் தலைவரென்றே எல்லோரும் ஏகோபித்து ஒத்துக்கொண்டார்கள்; அந்நாட்டிலுள்ள சில கூட்டத்தார்கள் சில பொய்யான போலிநபிகளுடைய தூண்டுதலின்மீது அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரலி) அவர்களை கலீபாவாக ஒத்துக்கொள்ளாமல் கலகம் செய்யத்தலைப்பட்டனர்; இன்னும் சிலகூட்டத்தார் பைத்துல்மால் என்னும் பொது கஜானாவில் தங்களுடையஸக்காத்தென்னும் ஏழைவரியைக்கட்ட மறுதளித்தார்கள். அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் அந்தக்கலகக்காரர்களை யெல்லாம் சண்டைசெய்து வென்றடக்கினார்கள். அக்காலத்தில் அபூபக்கர் அவர்களை அநேகவிதமான ராஜீய கஷ்டங்கள் சூழ்ந்துகொண் டிருந்தன; வடதிசையில் ரோமன் தேசத்தார் இஸ்லாத்தின் அஸ்திவாரத்தையே அழித்துவிடுவதாய்ப் பயமுறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்; வடகிழக்கு மூலையிலோ பாரஸீகர்கள் பயமுறுத்தினார்கள். அந்நிலைமையில் அரபுதேசத்துக்குள் அங்குரித்

துவந்த உள்நாட்டுக்கலகத்தையே முதன்முதலாய் அடக்க வேண்டுமென்று அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் கருதினார்கள்; இதற்கு எல்லா ஸஹாபாக்களும் (நபிபெருமானின் ஸஹாக்கள்) ஏகோபித்து இணங்கினார்கள். ஜஸீரத்துல் அரப்முழுதையும் தன் அரசாட்சிக்குள் வைத்துக்கொள்ளாமலே "கலீபா" தன் அந்தஸ்தை வகித்துக்கொண்டிருக்க முடியுமென்று மற்றஸஹாபாக்கள் எண்ணியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரலி) அவர்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு அவர்கள் இணங்கியிருக்கமாட்டார்கள்.

3. "முஸ்லிம்களல்லாதாரை ஜஸீரத்துல் அரபை விட்டு அப்புறப்படுத்துங்கள்" என்று நபிபெருமானாரவர்கள் தங்களுடைய அந்தியதிசையில் கூறியதாக இப்னி அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் சொன்ன சமாசாரமொன்று ஸஹீஹ்புகாரியில் காணப்படுகின்றது. "ஜஸீரத்துல் அரபில் முஸ்லிமல்லாதவேறொருவரும் இல்லாமல் செய்வதற்காக அவ்விடத்திலிருந்து எல்லா எஹூதிகளையும் கிரிஸ்தவர்களையும் நான் நிச்சயமாக அப்புறப்படுத்துவேன்" என்று எங்கள் நபிகள் நாயகமவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியதைத் தாம் கேட்டதாக உமறெபாரூக் (ரலி) அவர்கள் கூறிய சமாசாரமொன்று ஸஹீஹ் முஸ்லிம் என்னும் நூலில் காணப்படுகிறது. "நான்பிழைத்திருக்கும் பக்ஷத்தில் ஜஸீரத்துல் அரபிலிருந்து எல்லாயூதர்களையும் கிரிஸ்தவர்களையும் நான் நிச்சயமாக அப்புறப் படுத்துவேன்," என்று எம்பெருமானார் கூறியதாக மற்றொரு விஷயம் காணப்படுகிறது. கிலாபத் விஷயத்தில் அரபுதேசமானது அவ்வளவு தொந்தித்திராத பக்ஷத்தில் ஏன் நமது நபிகள் நாயகம்அவர்கள் இவ்வளவு மனக்கவலை அடைந்திருக்கவேண்டும்? உலகத்திலுள்ள எல்லாமதங்களும் ஆண்டவனிடத்திலிருந்தே உற்பத்தியாயின

வென்னும் உண்மையை எல்லாமுஸ்லிம்களும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இஸ்லாமார்க்கமானது பஹிரங் கமாய்ப் போதித்துச் சர்வ மதத்தினரிடத்திலும் தாராள சிந்தையை அதிகமாய்க் காட்டிவரும்போது இந்த ஜஸீரத் துல் அரபுவிஷயத்தில் மட்டும் ஏன் எம்பெருமானுர் இவ்வ ளவு கடுமையாயிருக்க வேண்டும்? இஸ்லாத்தின் தாராள சிந்தையைப்பற்றிப் பெருமைபாராட்டாதவர் இவ்வுலகில் ஒருவருமில்லை. கிரிஸ்தவர்கள் எந்த எந்த இடத்தில் தலை மைவகிக்க ஆரம்பித்தார்களோ அந்த அந்த இடத்திலெல் லாம் தங்களுடைய கிரிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமான எல்லாமதங்களையும் வேரறுப்பாய் அறுத்து வந்தபோது முஸ்லிம்கள்மட்டும் தங்களுடைய ராஜ்யங்களில் இதர மதத் தினரைச்சாதாரணமாய் ஏதேச்சையுடன் விட்டுவந்தார்கள்; ஆனல் அரபுதேசத்தில் மட்டும் அப்படிச்செய்வது அசௌ கரியமாயிருந்தது. அரபுதேசத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் நாட் டில் இதர மதத்தினர்கள் இருப்பதைச் சகிக்கமாட்டார்க ளென்று நபிபெருமானுர் பயந்துவிடவில்லை; ஆனல் அரபு தேசமானது முஸ்லிம்கிலாபத் ராஜ்யத்துக்கு நடு நாயகமா யிருந்ததனுல், அதாவது முஸ்லிம்களுக்கு வாக்களிக்கப் பட்ட ராஜ்யத்துக்கு அது நடுவாயிருந்ததனுல் அந்த இஸ் லாமார்க்கத்துக்கு எதிரிகளால் எவ்வகை இடையூறும் உண் டாகாமலிருக்கும்பொருட்டு ஜஸீரத்துல் அரபின் எல்லைக் குள் இதர மதத்தினரை விடக்கூடாதென்று அவ்வளவு சிரத்தை எம்பெருமானுரால் காட்டப்பட்டு வந்தது. நபி பெருமானுரின் மேற்கூறிய ரிப்போர்ட்டுகளில் யூதர்களைப் பற்றியும் கிரிஸ்தவர்களைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் பட்டிருப்பதை நாம் நன்கு நோக்கவேண்டும். கிலாபத் விஷயத்தில் அரபுநாடானது இருக்கவேண்டிய நடுநாயகத்

தன்மையைப் பற்றித்தான் அதற்கு இவ்வளவு மகிமை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதென்பது செவ்வனே விளங்குகின்றது.

4. கிலாபத் ராஜ்யந்தவிர வேறு முஸ்லிம் ராஜ்யங்களும் இவ்வுலகில் இதுவரையில் இருந்திருக்கின்றன; இந்தியாவில் முகலாயராஜ்யம் இருந்ததுபோல் அதிவிஸ்தாரமான முஸ்லிம் ராஜ்யங்களும் சில சமயங்களில் தழைத்தோங்கி வந்திருக்கின்றன; ஆனால் அப்படிப்பட்ட ராஜ்யங்களில் ஒன்றேனும் கிலாபத் ராஜ்யமாய் விளங்கினதில்லை; ஏனெனின், அந்த ராஜ்யத்தில் அரபு தேசமானது சம்மந்தப்பட்டில்லை. ஆனால் அந்த ராஜ்யங்களெல்லாம் தங்களுக்குள் பெரும் பெரும் ராஜ்யமாயிருந்த போதிலும் அரபுதேசத்தில் ஆட்சி புரிந்து வந்த கிலாபத் ராஜ்யத்தையே அவையெல்லாம் தலைமையாக ஒத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன.

5. இஸ்லாம் இப்போதிருப்பது போல் இவ்வுலகில் தோன்றி இன்றைக்கு 1300 வருஷங்களாகியும் அரபுநாடு மட்டும் எப்பொழுதும் கலீபாவின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே இருந்திருக்கிறது. அரபுதேசத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஒரேவிதமான கலீபத் அதிகாரமானது எல்லாக் காலத்திலும் இல்லாமலிருந்திருக்கலாம்; ஆயினும் சம்பிரதாயப்படி அரபு நாடு முழுதுமே சதாகாலமும் கலீபாசருக்கு உட்பட்டே இருந்திருக்கிறது. கலீபாவின் ஆணையானது அரபு நாடு முழுதும் சில சமயங்களில் செல்லாமலிருந்திருக்கும் பக்ஷத்தில் அந்த கலீபாசரானவர் போதுமான சாமர்த்தியசாலியல்லவென்று மட்டும் சொல்ல வேண்டுமேயல்லாமல் அரபு நாட்டைத் தன்குடைக்கீழ் வைத்திராத எந்த அரசரும் எக்காலத்திலும் கலீபாவாக இருந்தாரென்று ஒருபோதும் சொல்ல முடியாது. கலீபத் ராஜ்யமானது எப்படி

அரபுநாட்டை எப்போதும் தன்னுடைய ஆட்சிக்குள் வைத்துக் கொள்ளுவதற்குப் பிரயத்தனப்பட்டு வந்திருக்கிறதென்று ஆதியோடந்தமாய்அதன் சரித்திரத்தை ஆராய்ச்சி செய்வதென்றால் இப்பொழுது சாத்தியப்பட்ட காரியமன்று; ஆனால் அச்சரித்திரத்தில் மிக முக்கியமான சில சண்டைகளை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடுவது போதுமானதாயிருக்கும். முதல் கலீபாவின் காலத்திலேயே அரபுதேசத்திலுள்ள சில கூட்டத்தார்கள் முரண் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்; ஆனால் அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் அக்கலகக் காரர்களையெல்லாம் வென்றடக்கினார்கள். மூன்றாவது கலீபாவான உதுமான் (ரலி) அவர்களுடைய ஆட்சிமுறையில் மறுபடியும் உள்நாட்டுக் கலகம் தலை கிளப்பிற்று; ஆனால் அவர்களுக்கு அடுத்த கலீபாவான அலீ ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அரபுஸ்தான் முழுதையும் தம்முடைய குடைக்கீழ் கொண்டுவந்து ஏகசக்ராதிபதியாய் ஆண்டுவந்தார்கள். முஆவியா (ரலி) அவர்களின்காலத்திலும் அரபு நாடானது கிலாபத்துக்கு உட்பட்டே இருந்தது. சில காலத்துக்குப் பின் அப்துல்லா பின் ஸுபைர் மட்டும் சிறு கலகமொன்று செய்து அதில் தோல்வியடைந்துபோனார். இவ்விஷயம் தவிர உமையா வம்சத்தார்கள் கலீபாக்களாக இருந்த மட்டும் வேறு விசேஷம் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. அப்பாஸுடைய வம்சத்தார்கள் கலீபாக்களாக இருந்த வரையில் இவ்விதமாகவே ராஜ்யமுழுதும் அமைதியானது குடிகொண்டிருந்தது. அரபு நாட்டிலுள்ள பல பிராந்தியங்களுக்கும் கலீபாக்களே சிற்றரசர்களை நியமனம் செய்து வந்தார்கள். முஸ்லிம் கிலாபத்தானது துருக்கியர்களுடைய கைவசத்தில் சென்ற பின்னரும் அரபுதேசமானது அவர்களுடைய ஆட்சிமுறைக்கு உட்பட்டே

யிருந்துவந்திருக்கிறது. ஆனால் சிற்சில சமயங்களில் சில துருக்கி கலீபாக்களின் ஆணையானது அரபு நாட்டின் சிற்சில பகுதிகளில் செல்லாமலிருந்திருக்கலாம்; இப்படியாகச் சிலசமயங்களில் இருந்து வந்ததனால் துருக்கியர்கள் ஜஸீரத்துல் அரபைத் தங்களுடைய ராஜ்யத்துக்கு உள்ளானதல்லவென்று நினைத்தார்களென்று சொல்வது முடியாது. அரபு நாட்டிலிருந்து மிகுதமான வரும்படியானது கிடைக்காததனால் சில கலீபாக்கள் இந்நாட்டைப்பற்றிச் சிறிது பராமுகமாயிருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஒருபோதும் அரபு நாட்டைத்தள்ளிவிட்டுத் துருக்கி சுல்தான்கள் கலீபாவாக இருந்ததில்லை. மத்திய அரபு நாட்டில் வஹாபிகளின் கலகம் நேரிட்டபோது முஹம்மதலியின் உதவியைக்கொண்டு துருக்கியர்கள்தாம் அக்கலகத்தை அடக்கினார்கள். 18-வது நூற்றாண்டின் இறுதியில் எமன் தேசத்தில் கிளம்பின அராஜகக்கலகத்தையும் துருக்கியர்களே பலவந்தமாய் அடக்கினார்கள்.

மார்க்கசம்மந்தமான அவசியத்துக்காகவே அரபு நாடு முழுவதும் அதிகாரவரம்பைச் செலுத்தத்தக்க முஸ்லிம் ராஜ்யமொன்று இருக்கவேண்டியது அத்தியாவசியமென்று எமது தீனுல் இஸ்லாம் கட்டளையிடுகின்றதென்பதை இப்பொழுது செவ்வனே தெரிந்துகொண்டோம். கிலாபத் விஷயமாய்ச் சொல்கின்ற ஆயத்தின் மூலமாய்(24:55)எமது குர்ஆன் ஷரீபானது மேலே கூறப்பட்ட வண்ணமான ஒரு ராஜ்யத்தை யுண்டுபண்ணிக் கொடுப்பதாய் உறுதிகூறுகின்றது; இவ்வுண்மையைச் சென்ற 13 நூற்றாண்டுகளாக முஸ்லிம் உலகம் முழுதும் ஒரே மனதாய் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. கேவலம் லௌகிக விஷயம்போல் காணப்படக் கூடிய இவ்விஷயத்துக்கு என் மதசம்மந்தமான கட்டளை

கொடுக்கப்பட்ட தென்று ஒரு வினு பிறக்கலாம். இதற்கு ள்ள விடைகளுள் ஒன்ருவது, எங்கள் நபிபெருமானுர் அரபு தேச முழுதுக்கும் அரசராகவும் ஞானகுருவாகவும் அமைந் திருந்தார்கள் என்பதே; இக்காரணத்தாலேயே கலீபாக்க ளாயிருப்பவர்களுக்கு மதசம்மந்தமான குருத்துவம் இருப் பதோடு அரபிதேசத்தின் ஆட்சியும் கூடவே அமையவேண் டியிருக்கிறது. இதைக்காட்டினும் முக்கியமான மற்ருெரு காரணம் எமது குர்ஆன் ஷரீபிலேயே கிலாபத்தின் அவசி யத்தைப்பற்றி ஆண்டவனுடைய திருவசனங்கள் பலகாணப் படுகின்றன என்பது தான். எற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட குர்ஆன் ஆயத்தில், "இவர்களுக்காகத் தான் தேர்ந்தெடுத் திருக்கும் சன்மார்க்கத்தை மகா நிச்சயமாக அருளுவே னென்றும் ஆண்டவன் வாக்குறுதி செய்திருக்கிருன்." ஆகவே இஸ்லாமார்க்கம் உறுதியான அஸ்திவாரத்துடன் ஸ்திரப்படும் பொருட்டும் அவ்விஸ்லாத்தில் சேர்ந்திருக்கும் முஸ்லிம்களெல்லோருக்கும் தகுந்த பந்தோபஸ்து எற்படும் பொருட்டும் எமது மார்க்கத்தில் கிலாபத்தென்பது அத்தி யாவசியமா யிருக்கின்றது; முஸ்லிம்களின் மார்க்கமானது ஸ்திரமாய் நிலைத்திருப்பதற்கும், அவர்களுடைய சொந்த பந்தோபஸ்தும் சரியாய்ப் பாதுகாக்கப் படுவதற்கும் கிலா பத்ராஜ்யமொன்று இருக்கவேண்டுவது அவசியமென்று அல்லாஹுத் தஆலாவே தன் திருமறையில் எச்சரிக்கை செய்துள்ளான். நபிகள் நாயகமவர்கள் தங்களுடைய கொடிய பகைவர்களால் சகிக்கமுடியாதபடி துன்புறுத்தப் பட்ட காலையில் அவர்களால் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் உண்மைகளெல்லாம் செவ்வனே விளக்கிக்காட்ட முடியா மற் போனபோதும், அப்போதிருந்த முஸ்லிம்களுக்கு அதி காரமாவது அரசுரிமையாவது இல்லாம லிருந்தபோதும்

இம்மார்க்கமானது ஓர் உண்மையான சன்மார்க்கமாகவே யிருந்துவந்தது; அக்காலத்தில் இஸ்லாமானது ஸ்திரமாக வேரூன்றவுமில்லை, முஸ்லிம்களும் தக்க பந்தோபஸ்துடன் உயிர்வாழவுமில்லை. ஆதலின் இனியொருமுறையும் இஸ்லாத்தின் இகலோக ராஜ்யாதிகாரமானது ஐரோப்பிய கிரிஸ்தவர்களால் அநியாயமாய் அழிக்கப்படும் பக்ஷத்தில் இஸ்லாமார்க்கத்தின் இணையில்லா உண்மையானது ஒரு சிறிதும் வாடப்போகிறதில்லை. உண்மைக்கு ஒருபோதும் வாட்டமிராது; ஆனால் இவ்வுலகிலுள்ள இஸ்லாத்தின் ஆழமான அஸ்திவாரத்துக்கு ஒரு பின்னம் ஏற்பட்டு விட்டதென்றும் முஸ்லிம்களின் பந்தோபஸ்துக்கு ஒரு ஹானி வந்துவிட்டதென்றும் மட்டும் சொல்லலாம். இதற்காகத்தான் முஸ்லிம்களெல்லாம் இப்பொழுது வருந்துகிறார்கள். ஏதோ ஒரு சிறு அபாயந்தானே இஸ்லாத்துக்கு நேர்ந்திருக்கிறதென்று எண்ணவேண்டாம்; கிலாபத் அழிந்து விட்டபின் வேறு எவ்வகை மதசுதந்தரம் இருந்தபோதிலும் ஒன்றும் பயன்படமாட்டாது; ஆதலின் முஸ்லிம் கிலாபத்தை அழிக்க உத்தேசிப்பவர் உண்மையாகவே இஸ்லா மார்க்கத்தை இவ்வுலகினின்றும் ஒழித்துவிடப் பார்க்கிறார்களென்றும் இனி முஸ்லிம்களுக்கு இத்தரணியில் பந்தோபஸ்து ஒரு சிறிதும் இல்லாமற் போகுமென்றும் முஸ்லிம்களெல்லோரும் அதிகமாக அஞ்சுகின்றனர்; ஆண்டவனுடைய திருவாக்கியமே இவ்வாறு கூறுவதால் எம்முஸ்லிம் சகோதரர்கள் இப்படி அஞ்சுவதற்கு ஆதாரமிருக்கின்றது. குர்ஆன் ஷரீபில் கூறப்பட்டிருப்பதன் காரணத்தால் மட்டும் முஸ்லிம்களுக்கு கிலாபத் அவசியமென்றெண்ண வேண்டாம்; ஆனால் கிலாபத்துக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது இஸ்லாத்துக்கே ஆபத்து வந்துவிடுமென்றும் முஸ்லிம்களின் பந்தோபஸ்துக்கும்

கெடுதல் நேரிடுமென்றும் ஆண்டவனே தன் திருமறையில் கூறியுள்ளான்; இதனால் தான் கிலாபத்தானது இவ்வளவு கவலையுடன் பாதுகாக்கப் படவேண்டி யிருக்கிறது. ஆண்டவனால் 1300 வருஷங்களுக்குமுன் எச்சரிக்கப்பட்ட ஆபத்தானது இப்போது நிதரிசனமாய் அனுஷ்டானத்துக்கு வந்துவிட்டதென்பதை ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் தன் தன் நேத்திரங்களால் நிதரிசனமாய்க்கண்டுகொண்டு விட்டனர்.

நான் மேலே சொன்ன அந்தப்பெரிய உண்மையைப் பற்றி ஆண்டவன் தன் சொந்தத்திருவசனத்தில் வெளிப் படையாய்ச்சொல்லாமல் விட்டிருந்தாலும் அப்பொழுதும் முஸ்லிம் களுக்குத் தங்களுடைய புண்ணியஸ்தலங்களின் மீது இடையூறில்லாத ஏகாதிபத்தியம் நடவாத வரையில் இஸ்லாத்தின் உண்மைகள் முழுபலத்துடன் இவ்வுலகில் நிலைத்திருக்க முடியாவென்றும் அக்காரணத்தால் இம்மார்க்கமே பலஹீனப்பட்டு விடுமென்றும் ஒவ்வொருவரும் செவ்வனே உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். முஸ்லிம் களின் கிலாபத் ராஜ்யம்இவ்வுலகில்செம்மையாய் நிலைத்திராத மட்டில் எமது ஜாதியார்களுக்குச் சொந்தமான சிலராஜீய விஷயங்கள் அடியோடு அழிந்துபோக நேரும்; இன்னும் இஸ்லாத்தின் சில முக்கியமான காரியங்களை கலீபாசர் இல்லாவிடின் வேறொருவராலும் நடத்திவைக்க முடியாது; உதாரணமாக, அக்காலத்திய கிலாபத்தானது செம்மையாய் நடந்துவந்தத னலல்லவோ சில கூட்டத்தார்கள் பொது கஜானா வான "பைத்துல் மாலில்" தங்களுடைய ஏழைவரியை (ஸக்காத்தை) ச்செலுத்த மறுத்தபோது முதல் கலீபாவான அபூபக்கர்ஸித்திக் (ரலி) அவர்கள் அக்கலகக்காரர்களை வென்றடக்கினார்கள். இப்பொழுது உலகசரித்திரத்தில் நடந்து வரும் நிகழ்ச்சிகளை உற்று நோக்குவோமாயின் குர்ஆன்

ஷரீபில் ஆண்டவனால் குறிப்பிடப்பட்ட உண்மையானது நடைபெற்று வருகிறதென்றே உணர்ந்து கொள்ளுவோம்; ஏனெனின், இஸ்லாத்தின் ஆணிவேரைக்கெல்லுவதற்கு அதன் விரோதிகளால் செய்யத்தக்க காரியத்தை இப் பொழுது அவ்விரோதிகள் செய்துமுடிக்கப் பார்க்கிறார்கள்; அதாவது கிலாபத்தைப் பலஹீனப்படுத்திவிட அவர்கள் தங் களுடைய சதியாலோசனையைப் பூர்த்திசெய்துவருகிறார்கள். மத்திய கிலாபத்ராஜ்யத்தில் சேர்ந்துள்ள பல பிரதேசங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அழிந்து கொண்டே வந்திருக்கின் றன. இப்பொழுது துருக்கிராஜ்யம் ஒன்றுதவிர வேறொரு ராஜ்யமும் முஸ்லிம்களின் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு உரியதாய்க் காணப்படவில்லை; நம்மவரின் ராஜ்யாதிகாரம் இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலைமையிலிருக்கும்போது சென்ற சில நூற்றாண்டுகளாக இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாமுஸ்லிம் களாலும் ஏகோபித்து ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட கிலாபத்ராஜ்யமாகிய அந்த ஒரே துருக்கி அரசாங்கத்தையும் நசுக்கிவிடப்பார்க் கின்றனர். இவ்வுலகின் பல பாகங்களிலும் தழைத்தோங்கி வந்த எல்லாமுஸ்லிம் ராஜ்யங்களும் ஒழிந்து போனபின் கடைசியில் ஆண்டவனுடைய அருள்வாக்கால் நிலைபெற்று வரும் கிலாபத் ராஜ்யத்துக்கும் தற்போது பேராபத்தென் னும் இடியானது பயமுறுத்திக்கொண்டு வருகிறது. இப் பொழுது ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்துவரும் சங்கடமான நிலைமைகளையெல்லாம் நோக்கும்போது நமது குர்ஆன் ஷரீ பில் ஆண்டவனால் அருளப்பட்ட தீர்க்கதரிசனமானது செவ்வனே நிறைவேறிவருகின்றதென்று எல்லோரும் கண்டு கொள்ளலாம். இஸ்லாத்துக்கு ஆபத்து வந்து விட்டால் அதன் பின் இவ்வுலகில் முஸ்லிம்கள் க்ஷேமத்துடன் உயிர் வாழ முடியுமென்று எமது குர்ஆன் ஷரீபின் உண்மையில்

நம்பிக்கை யுடைய எவரும் எண்ணைத்துணியார்.

குர்ஆன் ஷரீபில் காணப்படும் இதர ஆயத்துக்களை நோக்கும்போதும் இதே முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டி யிருக்கிறது. அரபு நாட்டின் லௌகிக வைதிககாரியங் களுக்கு நடுநாயகமா யிருக்கின்ற கஅபத்துல்லாவும் அதைச் சூழ்ந்துள்ள திருமக்கா முதலிபஸ்தலங்களும் முஸ்லிம்களின் கைவசத்தி லிருந்தால் மட்டுமே அவற்றின்பாதுகாப்பெல் லாம் ஒழுங்காய் நடந்தேறுமென்று ஆண்டவன் தன் திரு மறையில் ஒளியாமல் விளக்கி யுள்ளான்: "இன்னும், அந்தப் பரிசுத்தமான பள்ளிவாயிலுக்கு மனிதர்கள் வரக்கூடா தென்று அவர்கள் தடை செய்கின்றார்களே, இதற்காக ஆண்டவன் அவர்களைத் தண்டிக்காம லிருக்கும்பொருட்டு அவர்கள் என்னசாக்குச் சொல்லப்போகிறார்கள்; மேலும் அவர்கள் அப்பள்ளிவாயிலுக்குப் பாதுகாவலரா யிருப்ப தற்குத் தகுதிவாய்ந்தவரா யில்லை; முத்தக்கீயான மனிதர் களே அதன் பாதுகாவலரா யிருப்பர்"—என்று அல்லா ஹுத் தஆலா தன் திருவேதத்தின் 8:34-வது வாக்கியத் தில் திருவுளமாயிருக்கிறான். இவ்வாக்கியத்தில் குறிப்பிடப் பட்ட முத்தக்கீயான மனிதர்கள் முஸ்லிம்கள்தான் என்று வியாக்கியானிக ளெல்லாம் தாத்பரியம் எழுதியிருக்கிறார் கள்; ஏனெனின், முத்தக்கீ என்பதன் தாத்பரியம் "தீமையி னின்றும் பாதுகாத்துக் கொள்பவர்" என்பதாகும்; இஸ்லா த்தில் மகா பாதகமான விஷயம் ஷிர்க் (ஆண்டவனுக்கு இணைவைத்துப் பூஜித்தல்) என்னும் தோஷமாகும்; இப்ப டிப்பட்ட ஷிர்க்கை விட்டும் நீங்கிய எல்லா முஸ்லிம்களும் "முத்தக்கீ" யாவார்கள். "ஏ, ஈமான்கொண்ட மனிதர்க ளே! முஷ்ரிக்கான மனிதர்கள் (அதாவது இறைவனுக்கு இணைவைத்துப் பூஜைசெய்யும் பலதெய்வ வணக்கக் காரர்

கள்) மகா அசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள்; ஆதலின் அப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வருஷத்துக்குப்பின் அந்தப் பரிசுத்தமான பள்ளிவாயிலுக் கருகில் கிட்டக்கூடாது"–என்று ஆண்டவன் மற்றோரிடத்தில் (9:28) கூறியிருக்கிறான். இவ்விடத்தில் **முஷ்ரிக்** என்னும் பதமானது முஸ்லிம்களல்லாத ஏனையோரை யெல்லாம் குறிக்கின்றது; ஏனெனின், இவ்வுலகில் இஸ்லாமார்க்கமல்லாத வேறெந்த மதமும் ஏக தெய்வக்கொள்கையை அவ்வளவு ஸ்திரமாய் உபதேசிக்கவில்லை; ஆதலின் குர்ஆன் ஷரீபுக்கு வியாக்கியானஞ்செய்த பெரியாரெல்லாம் விக்கிரகங்களை வைத்துப் பூஜிக்கும் மனிதர்களுக்கும் முஸ்லிமல்லாத வேறு ஜாதியார்களுக்கும் இடையில் வித்தியாசம் இல்லையென்றே விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்கள். விக்கிரக ஆராதனை புரிபவராகட்டும் அல்லது வேறு மனிதராகட்டும், முஸ்லிமல்லாதபோது அவர்கள் யாராயிருந்தாலும் எல்லாரும் முஷ்ரிக்குகளே. முஸ்லிம்களல்லாத முஷ்ரிக்குகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் மகா மகா அசுத்தமுள்ளவர்கள் என்று ஆண்டவன் கூறியதானது அவர்களுடைய தேக அசுத்தத்தைக் குறிக்கமாட்டாது; இது வெளிப்படையாய்த் தெரிகிறது. ஏனெனின், முஸ்லிம்களல்லாத மனிதர்களுடன் முஸ்லிம்கள் சமபோஜனம் செய்யலாமென்று குர்ஆன் ஷரீபானது அனுமதி கொடுத்திருக்கின்றது; சமபோஜனம் செய்வதோடு நில்லாமல் முஸ்லிமல்லாதவர்களுடன் முஸ்லிம்கள் கலப்பு விவாகமும் செய்துகொள்ளலாமென்று அவ்வேதமே உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறது. முஸ்லிமல்லாதவர்களின் தேக அசுத்தத்தைப்பற்றி ஆண்டவன் குறை கூறுவதாயிருந்தால் சமபோஜனம் செய்வதற்கும் கலப்பு விவாகம் முடிப்பதற்கும் அனுமதி கொடுத்திருக்க மாட்டான்; ஆதலின் இங்கே

அசுத்தமென்று கூறப்பட்டதெல்லாம் அசுத்தமான எண்ணங்களை மட்டுந்தான் குறிக்கும். ஆனால் அசுத்தமான எண்ணங்கள் ஒருவருக்கிருந்தால் அதனால் முஸ்லிம்களின் புண்ணியபூமிக்கு என்ன தீங்கு உண்டாகக் கூடுமென்று நீங்கள் சந்தேகிக்கலாம். அசுத்தமான எண்ணமானது புண்ணிய ஸ்தலங்களின் தரையை அசுத்தம் செய்துவிடுமென்று ஒருவரும் அஞ்சத்தேவையில்லை; ஏனெனின் முஸ்லிமல்லாதாரின் அசுத்த எண்ணமானது முஸ்லிம்களின் புண்ணிய ஸ்தலத்திலுள்ள மண்ணை ஒருபோதும் அசுத்தம் செய்ய மாட்டாது; ஆனால் இஸ்லாத்தின் விரோதிகளின்கையில் ஆதிகாலத்தில் எமது புண்ணியஸ்தலங்கள் இருந்தபோது அவற்றின் பரிசுத்தத் தன்மையானது சீர்கேடுற்றதேபோல் இப்பொழுதும் அப்பரிசுத்தத்தன்மையானது குன்றிவிடக் கூடுமென்றே அஞ்சுகிறோம். இந்த 9-28-வது திருவாக்கியம் வெளிப்பட்டகாலத்தில் கஅபத்துல்லா வென்னும் அந்தப் பரிசுத்தம் நிறைந்த பள்ளிவாயிலானது அப்பொழுது தான் முஸ்லிம்களின் கையில் வந்து சேர்ந்தது; ஆதலின் இனி அப்படிப்பட்ட அசுத்தமானவர்களை அப்புண்ணிய ஸ்தலத்துக்கு வரும்படி அனுமதி கொடுக்கும் பக்ஷத்தில் அவர்கள் முன்போலவே அப்புண்ணிய பூமிக்கு இடையூறு செய்வார்களென்று கருதியே "அப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வருஷத்துக்குப்பின் அந்தப் பரிசுத்தமான பள்ளிவாயிலுக்கருகில் கிட்டக்கூடாது," என்று ஆண்டவன் ஆணையிட்டிருக்கிறான். முஸ்லிமல்லாதவர்கள் தங்களுடைய மதக்கோட்பாடுகளில், இப்பொழுது நாமெல்லாம் காண்பதுபோல் எவ்வளவு அசுத்தமான எண்ணங்களை யுடையவர்களாயிருந்த போதிலும் அதனால் எமக்கொன்றும் தீமையில்லை; ஆனால் அவர்களுடைய தீய எண்ணங்களால் எங்க

ளுண்டய புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்குத் தீமை நேரிடக்கூடு மாதலினாலேயே அன்னாரை அப்படிப்பட்ட க்ஷேத்திரங் களின் அருகில் அடிவைக்கவும் விடக்கூடாதென்று வேதக் கட்டளை வந்துள்ளது. புண்ணிய பூமிக்குத் தீங்கு நேருங் காலையில் எமது தீனுல் இஸ்லாத்துக்கே கேடுவருமென்பது திண்ணம்.

இதர மதத்தினரைப்பற்றிப் பேசும்போது இஸ்லா மார்க்கமானது மகாதாராளச் சிந்தையுடனேயே பேசிவரு கின்றது; ஆதலின் உலகிலுள்ள முக்கியமான எல்லாமதங் களும் ஆண்டவனிடத்திலிருந்தே உதித்திருக்கின்றனவென் பதையும் இஸ்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது; ஆனால் ஸர்வக்ஞ னாகிய அல்லாஹுத் தஆலா, ஏகதெய்வக் கொள்கைக்கு இணையில்லாத அடையாளமாகிய பரிசுத்தம் நிறைந்த கஃபத்துல்லா வென்னும் அந்தப் புண்ணிய ஆலயமானது முஸ்லிம்களல்லாதவர்களின் கையில் சிறிதுநேரமேனும் பத் திரமாயிருக்க முடியாதென்பதை உணர்ந்து கொண்டே அப்படிப்பட்ட அன்னியர்கள் அவ்விடத்தில் அடியைக்கூட வைக்கக் கூடாதென்று எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறான். முஸ்லிமல்லாதவர்களை எமது புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்குள் எதேச்சையாய் நுழையும்படி விட்டுவிடின் உடனே இஸ் லாத்தின் விரோதிகள் கஃபத்துல்லாவை அழிப்பதற்கு வேண்டிய சதியாலோசனைகளெல்லாம் செய்யத்தலைப்படு வர். இவ்வுலகசம்பந்தமான ஏகாதிபத்தியத்தை எல்லையில் லாமல் பெருக்கிக்கொண்டே போகவேண்டு மென்னும் பேராசைகொண்ட இக்காலத்திய மனிதர்கள் இடத்தைக் கொடுத்தால் மடத்தைப்பிடுங்குவேன் என்பதேபோல் நடி த்துவருவதை நாம் தற்போது நிதரிசனமாய்க் காண்பதைப் பதின்மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்த ஒரு சாதா

ரண அரபி அறிந்திருக்க முடியாது. ஆனால் திரிகால ஞானத்தையுமுடைய எமது எல்லாம் வல்ல இறைவன் இஸ்லாமார்க்கத்தின் பெருமையை ஒடுக்கி அம்மதத்தையே அடியோடு நசுக்கிவிடச் சதியாலோசனை செய்ய இடமுண்டாகாமலிருக்கும் பொருட்டே முஸ்லிமல்லாதவர்களைத் திரு மக்கா நகரின் புண்ணிய பூமியில் அடிவைக்க வொட்டாமல் தடுக்கவேண்டுவது ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் கடமையென்று கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறான்.

சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து கிலாபத்தின் முக்கிய இலக்ஷணமாவது, இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா முஸ்லிம்களையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஓர் மத்திய ஏகாதிபத்தியம் இருத்தல் வேண்டும், அந்த ஏகாதிபத்தியத்தின் முழு அதிகாரமும் அரபு நாடெல்லாம் செல்லத்தக்கதாயு மிருத்தல் வேண்டுமென்பதுதான். நபிகள் நாயகத்தின் பின் பிரதிநிதிகளாய் வருபவர்கள் எம்முஸ்லிம்களின் லௌகிக காரியங்களுக்கும் வைதிக காரியங்களுக்கும் தலைவர்களாகவே யிருக்கின்றார்கள் என்பது மெய்தான்; ஆனால் இவ்வாறு லௌகிகம் வைதிகம் இரண்டு காரியங்களுக்கும் கலீபாக்களாக முதல் நான்கு கலீபாக்கள் மட்டுமே யிருந்துவந்தார்கள். எம் பெருமானாரவர்களின் காலத்திலேயே அவர்கள் கண்முன்பாகப் பயிற்சிபெற்றுவந்த அபூபக்கர், உமர், உதுமான், அலி (இந்நால்வருக்கும் சாந்தியுண்டாகுக) ஆகிய இவர்களே அப்படிப்பட்ட கலீபாக்களாக இருந்தவர்கள். இவர்கள் வகித்துவந்த அந்தக்கௌரவமான உத்தியோகத்தினிமித்தம் இந்நால்வருக்கும் ராஷிதீன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குலபா என்னும் பதத்துடன் ராஷிதீன் என்பதைச் சேர்த்து மற்ற கலீபாக்களினின்றும் இந் நால்வரைத் தனியே சிறப்பித்துக் கூறுவர்;

ஆகவே இவர்களுக்கு குலபா - இ - ராஷிதீன், அதாவது நேரானவழியிலேயே சீராகச்சென்ற கலீபாக்கள் என்று பெயர் வைத்திருக்கின்றனர். இந்நால்வரும் கலீபாக்களாக ஆட்சி செலுத்திவந்த காலத்தில் முஸ்லிம்களின் லௌகிகம் வைதிகம் இரண்டுக்கும் அவர்களே தலைவர்களாயிருந்து வந்தார்கள். இவர்களை அக்காலத்திய மனிதர்கள் வெறும் அரசர்களென்று மட்டும் மதிக்கவில்லை; ஆனால் சன்மார்க்கத்துக்குரிய சரியானமாதிரி (நமூனு) என்றும் இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்களைச் செவ்வனே நடத்திக் காட்டக்கூடிய இனிய வழிகாட்டிகளென்றும் அவர்களை எல்லா முஸ்லிம்களும் நன்குமதித்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்நால்வருக்குப் பின்வந்த கலீபாக்களெல்லாம் வெறும் அரசர்களாகமட்டுமே யிருந்திருக்கிறார்கள். ஆதிகலீபாக்களிடத்திலிருந்த பாரமார்த்திக சம்மந்தமான பதவியானது பிற்பட்ட காலத்தில் வேதக்கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்ற இமாம்களிடத்திலும் மதசீர்திருத்தம் செய்யக்கூடிய முஜத்திதென்னும் சாதுக்களிடத்திலும் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. ஆகவே ஆதியிலிருந்த நான்கு கலீபாக்களுக்குப் பின் எமது நபிகள் பெருமானரின் அதிகாரமானது இருபெரும் பிரிவாகப் பிளவுபட்டுவிட்டது; லௌகிக அதிகாரமெல்லாம் கலீபாசர்களிடமும் வைதிகப் பொறுப்பெல்லாம் பெரிய மதாசாரியர்களான முஜத்திதென்னும் இமாம்களிடத்திலும் பிரிந்துவிட்டன. ஆனால் சிற்சில சமயங்களில் லௌகிகம் வைதிகம் இரண்டும் ஒரே அரசரிடம் இருந்ததுமுண்டு. இரண்டாவது உமர் அவர்கள்* (இவர்களுக்கு இறைவனது கருணை தழைத்தோங்குக) கலீபாசராயிருந்தபோது அவர்களிடத்தில் இஸ்லாத்தின் லௌகிகத் தலைமையும் வைதிகத்தலைமையும் ஒருங்கே அமைந்து கிடந்தன. ஆதியில் அமைந்

திருந்த கிலாபத்—இ-ரஷீதா என்பதற்கும் அதற்குப்பிற்பட்டகாலத்திலிருந்த அரசர்களின் கிலாபத்திற்கும் வேறுபாடு புலப்படும் பொருட்டே பிற்காலத்திய கிலாபத்தைச் சில சமயங்களில் முல்க் (ராஜ்யம்) என்று சொல்வார்கள். லௌகிகம் வைதிகம் இரண்டுக்கும் தலைமைவகித்து வந்த கிலாபத்துக்கு "கிலாபத்-இ-ரஷீதா" என்றும், லௌகிகத் தலைமையை மட்டும் பெற்றிருந்த கிலாபத்துக்கு "முல்க்" என்றும் பெயர் வைத்திருக்கின்றனர். ஆயினும் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களின் பாதுகாப்பும் ஜஸீரத்துல் அரப் என்னும் பிராந்தியத்தின் ஆட்சிமுறைமையும் கலீபாசரின் ஆணைக்குட்பட்டே யிருந்துவருகின்றன.

ஆகவே தற்போதைய நிலைமைப்படி கிலாபத்தென்பது முக்கியமாய் லௌகிகத் தலைமையையே பொறுத்திருக்கிறது; ஆனால் இந்த கிலாபத்தானது எப்படிப்பட்ட முஸ்லிமாலும் மறுத்தற்கு முடியாத ஒருமதசம்மந்தமான ஏற்பாடாயிருக்கிற தென்பதைக் கவனிக்குங்கால் அஃதொரு வைதிகக் கோட்பாடாயும் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் முஸ்லிம் கிலாபத்தென்பது ஒரு சாதாரணமான துலுக்கராஜ்யம் அன்றென்பதை நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் நன்ருகக் கருத்தி லிருத்தவேண்டும்; ஆதலின் கிலாபத்தென்பது இவ்வுலகமுழுதுமுள்ள முஸ்லிம்களின் ராஜீய அதிகாரத்துக்கெல்லாம் நடுநாயகமாயிருந்துவருகின்றது; இதில் சம்மந்தப்பட்ட தேசங்களில் மேற்கேயுள்ள ஒரு ராஜ்யம் விடுபட்டுப்போவதாலும் கிழக்கேயுள்ள மற்றொரு ராஜ்யம் வீழ்த்தப்பட்டுப் போவதாலும் மத்திய கிலாபத் ராஜ்யத்தின் மகிமை சிறிது குறையலாம்; ஆனால் நடுநாயகமாகிய ஜஸீரத்துல் அரபைத் தாக்குவதற்காகச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு சூழ்ச்சியும் இஸ்லாத்தையே அடியோடு ஒழிப்ப

தற்காகச் செய்யப்படும் சதியாலோசனை யென்றே எல்லோ ராலும் கருதப்படும். இவ்வுலகின் ஒவ்வொரு பகுதியிலு முள்ள ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் மற்றொரு தேசத்திலுள்ள எல்லா முஸ்லிம்களுடன் அபிமானம் பாராட்டுகிறார்; ஆத லின் எந்தப்பகுதியிலுள்ள பிரதேசமா யிருந்தபோதிலும் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு முஸ்லிம் ராஜ்யத்துக்கு அபாயம் நேரிடும் பக்ஷத்தில் அந்தத் துக்ககரமான செய் தியில் எல்லா முஸ்லிம்களும் அனுதாபம் காட்டிவருகின்ற னர். இவ்வுலகிலுள்ள முஸ்லிம் ராஜ்யங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்ச் சத்துருக்களின் சதியாலோசனைகளுக்கு இரை யாகும் போதெல்லாம் இவ்வுலக முழுதுமுள்ள முஸ்லிம் கள் கண்ணீருங்கம்பலையுமாய்க் கதறியிருக்கின்றனர். முஸ் லிம் குடிகள் பலசமயங்களில் இஸ்லாத்தின் சத்துருக்களு டைய ராஜ்யங்களில் தாங்கமுடியாத துன்பங்களையெல்லாம் சகித்து வந்திருக்கின்றனர்; சிலசமயங்களில் தங்களுடைய உயிருக்கே மன்றாடும்படியான ஹிம்சைகளை யெல்லாம் அனுபவித்திருக்கின்றனர்; இவ்வாறு துன்பத்தின்மேல் துன்பமாய் எதிரிகள் இழைத்துவந்த கொடுமையின் கார ணத்தால் தான் ஸ்பெயின் தேசத்திலிருந்த முஸ்லிம்கள் அடியோடு அழிக்கப்பட்டுப் போயினர். இப்படிப்பட்ட பல கஷ்டங்கள் நேரிட்டபோ தெல்லாம் இவ்வுலகத்திய முஸ்லிம்கள் அவ்வளவு அதிகமாய் மனவேதனைப்படவில்லை; ஆனால் இப்போது கிலாபத்தின் மத்திய ராஜ்யத்தையே தகர்க்க எண்ணங்கொண்டிருக்கும் எதிரிகளின் சதியாலோ சனையை நோக்கும் போதுதான் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் தன் தன்னுடைய ஜீவனுக்கே அபாயம் நேரிட்டு விட்ட தென்று கருதுகிறார். மத்திய கிலாபத் ராஜ்யத்துக்குப் பலஹீனம் உண்டாகும்போது இஸ்லாத்துக்கே க்ஷீணதிசை

உண்டாவது நிச்சயம். கிலாபத் ராஜ்யம் க்ஷேமமாயிருப்பதால் தான் முஸ்லிம்களின் க்ஷேமமும் முன்னுக்குவருமென்று ஆண்டவன் வாக்குறுதி கூறியுள்ளானாதலின் அப்படிப்பட்ட கிலாபத்துக்கு ஆபத்து நேருமாயின் அக்காரணத்தால் முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பும் அடியோடு ஒழிந்துபோம். இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான நிலைமைகளெல்லாம் நம்கண்ணெதிரில் புலப்படுவதை நோக்கும்போது ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மனத்திலும் மிகப்பயங்கரமான திகிலெல்லாம் குடிகொண்டிருப்பது சகஜம் தானே. எமது சுத்த சத்திய சன்மார்க்கமாகிய தீனுல் இஸ்லாமென்னும் நன்மார்க்கமே இவ்வுலகில் கடைசியில் ஜயம்பெறுமென்று எல்லாம் வல்ல அல்லாஹுத்தஆலா நிஸ்ஸந்தேகமாய் வாக்குறுதி கூறியிருக்கிறான்; ஆனால் இக்காரணத்தை மனத்தில் இருத்திக்கொண்டு இஸ்லாத்தின் மார்க்க சம்மந்தமான கோட்பாடுகளுக்குப் பேராபத்து வரும்போதும், முஸ்லிம்களின் ராஜ்யாதிகாரச் சிறப்புக்கு நடுநாயகமாகிய கிலாபத்துக்குத் தீங்கு நேரும்போதும் முஸ்லிம்கள் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு மௌனஞ்சாதிக்க மனந்துணியார்.

இதுவரையில் கிலாபத்தின் பொதுவான தன்மையைப் பற்றி மட்டும் சொல்லிவந்தேன்; ஆனால் இப்பொழுது முஸ்லிம் உலகம் முழுதையும் வருத்திவரும் கொடிய உற்பாதத்தைப்பற்றிச் சிறிது எழுதுகிறேன். துருக்கி ராஜ்யத்தைச் சின்னாபின்னப் படுத்துவதால் கிலாபத்துக்கு ஏதேனும் குந்தகமுண்டோவென்று முதன் முதலில் நோக்கவேண்டும். துருக்கிராஜ்யத்தை முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு கருதியிருக்கின்றனர் என்னும் விஷயத்தை நாம் நன்குணர்ந்து கொள்ளுவோமாயின் அதன் பின்னர் துருக்கிக்கும் கிலாபத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளெல்லாம் செவ்

வனே விளங்கும். சென்ற ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக கிலாபத்தானது துருக்கியரின் கைவசத்தில் இருந்து வருகின்றது. ஐந்நூறு வருஷத்திய அனுபவத்தால் துருக்கியே கிலாபத்தென்றும் கிலாபத்தே துருக்கியென்றும் முஸ்லிம்களெல்லோரும் எண்ணியிருக்கின்றனர்; இவ்வாறின்றி வேறுவிதம் எண்ணமுடியாதபடி அவ்வளவு அதிக காலமாக எம் முஸ்லிம் சகோதரர்கள் துருக்கியின் கிலாபத்தின்கீழ் வந்திருக்கின்றனர். மேலும் இத்துருக்கி ராஜ்யமானது மிகப் புராதனமான பெருமைகளை யெல்லாம் அதிகமாய்த் தன் சரித்திரத்தில் நிறையப்பெற்றிருக்கிறது. முஸ்லிம் உலகத்துக்கே துருக்கியானது ஒருபொதுவான மத்திய முஸ்லிம் ராஜ்யமென்று எல்லோரும் கருதிவருகின்றனர்; முஸ்லிம்களின் ராஜீய அதிகாரத்துக்குத் துருக்கிதான் ஓர் அடையாளமாகவும் விளங்கிவருகின்றது. இஸ்லாத்தின் பகைவர்களால் செய்யப்பட்ட சதியாலோசனையான சூழ்ச்சிகளின் பயனாய்த் துருக்கியானது பல துன்பங்களையும் அனுபவித்திருக்கலாம்; ஆனால் இப்பொழுது சமீபகாலமாக ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்து வந்த இந்த மகாபாரத யுத்தத்திலும் துருக்கிதேசம் தன் ஜீவசக்தியையும் வீரப்பிரதாபத்தையும் நன்குவெளிக்காட்டி யிருக்கின்றது. ஆதலின் துருக்கிராஜ்யத்தைச் சின்னாபின்னப் படுத்துவதென்றால் கிலாபத்தையே சின்னாபின்னப் படுத்துவதாய் எம் முஸ்லிம்கள் கருதுகின்றனர். இஃதுண்மையே. துருக்கியே கிலாபத்தாகவும் கிலாபத்தே துருக்கியாகவும் ஒன்றோடொன்று ஐக்கியப்பட்டு விட்டபின் துருக்கியைப் பின்னப்படுத்தினால் கிலாபத்தே பின்னமாய்ப் போகுமென்பதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகமில்லை. ஆதலின் இந்தியாவிலுள்ள ஒரு சிற்றரசரைப்போல் துருக்கி சுல்தானை ஆக்கிவிடுவதென்றால் இஸ்

லாத்தையே இல்லாமல் செய்துவிடுவதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்ட சூழ்ச்சியென்றே யாம் துணியவேண்டும். இம்மகா யுத்தத்தில் ஜயம்பெற்ற வல்லரசுகளில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தாரும் ஒருவராயிருப்பதனாலும், இந்த ஏகாதிபத்தியத்தின்கீழ் எட்டுக்கோடி முஸ்லிம்கள் இத்தேசத்தில் வாழ்ந்து வருவதாலும் கிலாபத் விஷயமானது தங்களுடைய மதக்கோட்பாட்டின்படி திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்பதற்குத் தங்களுக்குச் சுதந்தரம் உண்டென்று இந்திய முஸ்லிம்கள் இயற்கையாகவே உணர்ந்துகொண் டிருக்கிறார்கள். ஆதலின் கிலாபத்தானது சிதைவுறாமல் எப்பொழுதும்போல் செம்மையாயிருத்தல் வேண்டும்; அதாவது, அரபு நாட்டின்மீது தனது செல்வாக்கைச் செலுத்தக்கூடிய வன்மைபொருந்திய ஒரு துருக்கிராஜ்யம் அவசியம் நிலைத்திருக்கவேண்டும். ஒரு கலீபாவை ஒழித்துவிட்டு வேறொரு கலீபாவைச் சிருஷ்டிக்க ஐரோப்பியருக்கு எவ்வித அதிகாரமுமில்லை. ஹிஜாஸ் தேசத்து அரசர் சென்ற மகாயுத்தத்தில் நேசதேசத்தினருக்கு உதவி புரிந்திருக்கலாம்; இக்காரணத்தால் இவரை கலீபாவாக ஆக்கிவிட அந்நேசக் கக்ஷியினருக்கு யாதொரு அதிகாரமுமில்லை. முஸ்லிம்கள் யாரைத் தங்களுடைய கலீபாவாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவரை, அதாவது துருக்கி சுல்தானை அரபுநாட்டுக்கு ஏகாதிபதியாயில்லாமல் செய்துவிடக்கூடிய எவ்வித உடன்படிக்கையும் செல்லத்தக்கதன்று. இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு ஏதேனுமிருந்து அவ்வேற்பாட்டின்படி கலீபாசரின் அதிகாரத்தை நேசதேசத்தார் குலைக்கும் பக்ஷத்தில் முஸ்லிம்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு நேர்மாறாய்க் கிரிஸ்தவ ராஜதந்திரிகள் முஸ்லிம் கலீபாவைப் பட்டத்தை விட்டு நீக்கிவிட்டதாகவே

எல்லோரும் கருதநேரும்; அதாவது முஸ்லிம்களின் மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் முஸ்லிமல்லாதவர்கள் அநாவசியமாய்த் தலையிட்டார்களென்பது வெகு விசிதமாய்ப் புலப்படும்.

கலீபாவைத் தம்முடைய ஸ்தானத்திலிருந்து நீக்க வேண்டுமாயின் இரண்டுவகையால் மட்டுமே அதைச் சாதிக்க முடியும். எல்லாமுஸ்லிம்களும் ஏகமனத்துடன் ஒன்று கூடியேனும் அல்லது பெரும்பான்மையாரின் அபிப்பிராயத்தின் பிரகாரமேனும் தற்கால கிலாபத்தானது அதிருப்திகரமாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் இப்போதிருக்கும் கலீபாவை நீக்கி வேறொரு கலீபாவை ஏற்படுத்தலாம்; அல்லது இரண்டு முஸ்லிம் ராஜ்யங்கள் வேறு ஜாதியாரின் உதவியின்றியே தங்களுக்குள் சண்டைசெய்து கிலாபத் விஷயத்தைத் தீர்மானம் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்குள் வெற்றி பெற்றவரே கலீபாவாக ஏற்படலாம். துருக்கிஜாதியார் பலஹீனப்பட்டுவிடுவார்களாயின் அவர்களை வென்றடக்கக் கூடிய வேறொரு முஸ்லிம் ராஜாங்கத்தாரே அவர்களுடைய ஸ்தானத்தில் கலீபாவாக நியமனம் பெறலாம். ஏனெனின், மையஸ்தானத்தில் பலஹீனமான ஆட்சி முறை இருக்குமாயின் அம்மையஸ்தானமே பலஹீனப் பட்டுப்போம்; இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு எமது கிலாபத்து வந்துவிடுவதற்கு முஸ்லிம் உலகமானது ஒருபோதும் சம்மதிக்கமாட்டாது. உண்மையை உசாவுங்கால் ஹிஜாஸ் மன்னரின் ஏகாதிபத்தியத்தை மக்காவின்மீதும் மதீனாவின்மீதும் கிலாபத்து ஆட்சியாக ஒப்புக்கொள்ள முஸ்லிம்கள் மறுதளிப்பதற்கு இஃதொரு முக்கியகாரணமாயிருக்கின்றது. ஹிஜாஸ் மன்னர் அரபுதேசத்தின் ஒரு பிராந்தியத்தை மட்டுமே ஆண்டுவருகிறார்; நஜத் பிராந்தியத்தின் சிற்றரசரால் கூடத்

தோல்வியடையக்கூடிய அவ்வளவு கேவலமான பலஹீன ஸ்திதியில் ஹிஜாஸ் அரசர் இருந்து வருகிறார். கிரிஸ்தவ ராஜாங்கத்தார் களின் உதவியைக்கொண்டே ஹிஜாஸ் மன்னர் இப்போது பிரபலமடைந்தவர்போல் காணப்படுகின்றார். இவர் தம்முடைய சொந்தஅதிகாரத்தின் பெருமையைக்கொண்டு இப்போது மக்காஷரீபில் ஆட்சி புரியவில்லை; ஆனால் நேசதேசத்தாரின் உதவியைக்கொண்டே இவர் மக்கமா நகரில் நிலைத்திருக்கிறார். முஸ்லிம் கிலாபத்தின் மதக்கொள்கையை நோக்கும்போது ஹிஜாஸ் அரசர் ஒரு கலகக் காரராகவே கருதப்படுவார்; ஆதலின் இவ்வரசரை எமது மதச்சட்டத்தின் பிரகாரம் தண்டிப்பதற்கு எம்மிடம் எதேச்சையாய் ஒப்புக்கொடுத்து விடும்படி நேசதேசத்தினரை வற்புறுத்திக்கேட்பதற்கு நமக்கு எல்லாவித பாத்தியமுமுண்டு.

துருக்கி ராஜ்யமானது ஒரு பலமான ராஜ்யமாயிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு அத்தாக்ஷியான மதசம்மந்தமுள்ள கோட்பாடுகளை மட்டும் ஈண்டு யான் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறேனே யல்லாமல் மதசம்மந்தமல்லாத வேறு அவசியமான காரணங்களை யெல்லாம் யான் இங்கெடுத்துக் கூறவில்லை. முஸ்லிம்களின் மதாசாரப்படி கிலாபத்தானது ஓர் அத்தியாவசியமான ஆட்சிமுறையாயிருக்கிறது; அவ்வாட்சிமுறைக்குச் சட்டப்படி உரியவர்கள் துருக்கியர்களே யாவர்; இந்தத் துருக்கியரிடமிருந்து கிலாபத்தைப் பிரித்து வேறொரு ஜாதியாரிடம் அதை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று முஸ்லிம்கள் விரும்பவில்லை; ஆனால் அதை வெறுக்கின்றனர். துருக்கி ராஜ்பத்தைப் பலஹீனப் படுத்துவதென்றால் கிலாபத்தையே பலஹீனப்படுத்துவதாக எல்லா முஸ்லிம்களும் கருதுகின்றனர்; கிலா

பத் பலஹீனப்பட்டு விடுமாயின் அக்காரணத்தால் இஸ்லா மார்க்கமே துர்ப்பலமடைந்து விடுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்; இஸ்லாம் துர்ப்பலமடையுமாயின் முஸ்லிம் களின் பாதுகாப்பானது அபாயத்துக்குள்ளாகு மென்பது எமக்கு நன்குதெரியும். இக்காரணங்களால் தான் கிலாபத் விஷயமானது எமக்குள் ஒரு மதக்கொள்கையாகவே கருதப் பட்டு வருகின்றது. இப்படிப்பட்ட மதக்கொள்கையான ஒரு முக்கிய விஷயத்தைப் பிரிட்டிஷ் ராஜ தந்திரிகள் அலக்ஷியம் செய்யாமலிருப்பதே அவர்களின் முதற்கடமையாகும். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் அபிப்பிராயம் மட்டுந் தான் சமாதானக் கான்பரன்ஸில் காணப்படுகிறதென்று யான் சொல்லவரவில்லை; ஆனால் எம் முஸ்லிம்களின் கிலாபத் விஷயத்தை பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த விஷயமாகக் கருதுவார்களாயின் சமாதானக் கான்பரன்ஸில் சம்மந்தப்பட்டிருக்கும் இதரஜாதியார்களின் அபிப்பிராய பேதங்களையெல்லாம் அமுக்கிவிடும்படியான அவ்வளவு அதிகாரம் ஆங்கிலேயருக்குண்டென்பதை எவரும் மறுத்தற்குமுடியாது. எப்போதும் துன்பத்தையும் துயரத்தை யும் இடைவிடாது தரத்தக்க சில பூபாகங்களைப் பெறுதற்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தார் ஆசைப்படுவதைக் காட்டி னும் இந்த கிலாபத் விஷயத்தில் அவர்கள் சரியானநீதியைச் செலுத்துவார்களாயின் இறுதியில் அவர்களுடைய ராஜ்ய மானது இன்னும் அதிகமாகப் பலப்படுவதற்கு வேண்டிய நன்மைகளெல்லாம் உதயமாதல் கூடும்.

இப்பொழுது அரபு நாட்டுக்கு வெளியிலுள்ள புண் ணியஸ்தலங்களைப் பற்றிச்சிறிது ஆராய்ச்சிசெய்து பார்ப் போம். முஸ்லிம்களும் எஹூதிகளும் கிறிஸ்தவர்களும் ஒரு ங்கே ஒத்துக்கொள்ளும் முக்கியமான புண்ணிய பூமியாகிய

பலஸ்தீனத்தை முதன் முதலாய்க்கவனிப்போம். இப்புண்ணிய ஸ்தலத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக ஐரோப்பாவானது சுமார் இருநூறு வருடங்கள் மட்டும் முஸ்லிம்களுடன் போர் புரிந்துவந்தது; ஆனால் அம் மகாபெரிய மதச்சண்டையில் (உலக சரித்திரத்திலெல்லாம் இதுதான் மகா மகா பெரிய மதப்போராயிருக்கின்றது) முஸ்லிம்கள் தான் ஜயமடைந்து இப்புண்ணிய பூமி முழுமைக்கும் தனியரசாயிருந்தார்கள். இப்பொழுது நடந்த மதச்சண்டையல்லாத ஒருவெறுஞ்சண்டையில் இருதரப்பிலும் முஸ்லிம் வீரர்கள் போர்புரிந்தனர்; எக்காரணத்தாலும், பிரிட்டிஷ்முதல் மந்திரியாகிய மிஸ்டர் லாயிட்ஜார்ஜ் இம் மகாயுத்தத்தை ஒரு சிலுவைச் சண்டையென்று அவிவேகத்தனமாய்க் கூறியது போல் வேறுயாரும் இதை ஒரு மதப்போரென்றுவது பிறையுடன் யுத்தம் செய்யவந்த சிலுவைச்சண்டையென்றுவது சொல்வது தகாது; பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் அதிகமான ஜவாப்தாரித்தனத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் முதல் மந்திரியார் இந்தயுத்தமானது நடந்து கொண்டிருந்தகாலத்தில் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை வெளியிட்டு, பழையகாலத்தில் இருநூறு வருஷகாலம் வரையில் சிலுவைச் சண்டைசெய்தும் ஜயிக்கமுடியாத புண்ணிய பூமியைக் கைவசப்படுத்தவேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன் தான் இம்மகா யுத்தமானது ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்று எம்முஸ்லிம்களுக்கு அவர் பகிரங்கமாய்க் கூறியிருப்பாராயின் அவர்கள் தங்களுடைய நிலைமை இன்னதென்பதை அச்சண்டையின் போதே நன்முக உணர்ந்திருப்பார்கள். ஆனால் மதப்போரைப் போலல்லாமல் வெறும் சாதாரண யுத்தமாகவே இதை நடத்திவிட்டு, இப்பால் முஸ்லிம்களுக்கு மதப்போரலேயே கிடைத்ததையெல்லாம் திரும்பப்

பிடுங்கிக்கொள்ளுவதற்கு இதையொரு நல்லசமயமாக ஆக்கிக்கொள்ள எந்தக்கிரிஸ்தவராஜதந்திரிக்கும் எவ்வித நியாயமுமில்லை. இந்தப்புண்ணிய பூமியானது யூதர்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சிரேஷ்டமா யிருப்பதைக் காட்டினும் எம் முஸ்லிம்களுக்கே அதிசிரேஷ்டமா யிருக்கின்றது; ஏனெனின் அத்தேசத்திலுள்ள யூத கிரிஸ்தவப் புண்ணிய ஸ்தலங்களையெல்லாம் முஸ்லிம்களும் கௌரவமாய்ப் பாதுகாக்கின்றனர்; ஆனால் அங்குள்ள முஸ்லிம் ஸ்தலங்களை யூதர்களும் கிரிஸ்தவர்களும் கண்ணியமாய் நடத்துவதில்லை. கிரிஸ்தவர்களெல்லாம் முஸ்லிம்களுடன் நடத்திய மகா பெரிய யுத்தத்தின் பயனாகவே இந்த பலஸ்தீன நாடானது முஸ்லிம்களின் வசத்தில் வந்துசேர்ந்தது; மேலும் கிலாபத் ஏற்பட்ட நாள்முதலே இந்நாடானது முஸ்லிம் கிலாபத்தின் ஒரு பகுதியா யிருந்துவருகின்றது; இரண்டாவது கலீபாவான உமறோபாரூக் (ரலி) அவர்களின் காலத்திலேயே இந் நாடானது முஸ்லிம் கலீபாவின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டுவிட்டது. ஆதலின் இப்போது நியாயவரம்புக்கு முற்றிலும் மாறாய் இப்புண்ணிய பூமியை முஸ்லிம்கிலாபத்திலிருந்து நீக்கிவிடும் பக்ஷத்தில் எல்லா முஸ்லிம்களின் மதவுணர்ச்சிக்கும் அஃதோர் ஆழமான புண்ணாகவே முடியும்.

இராக் தேசத்தி லமைந்திருக்கும் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களைப்பற்றிக் கவனிப்போமாயின் இத்தேசமானது உண்மையாகவே எல்லா விவகாரங்களுக்கும் அரபு நாட்டுடனே ஒன்றித்துவிட்ட தென்றே சொல்லலாம். இத்தேசத்தில் குடியிருப்பவரெல்லாம் அரபிகளாகவே இருந்து வருகின்றனர்; ஆதலின் இராக் வேறு, அரபுஸ்தான் வேறு என்று சொல்வது முடியாது. ஆதிகால முதற்கொண்டே இத்தேசமானது பலஸ்தீனத்தைப் போலவே கிலாபத் ராஜ்யத்தின்

ஒரு முக்கியபகுதியா யிருந்து வருகின்றது; கிலாபத்சம் மந்தமான ஆதிகாலத்துச் சண்டைகளில் சில இராக் தேச த்து யுத்தகளத்திலேயே போடப்பட்டன. ஆதலின் இத் தேசமானது அரபுநாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியாகவே ஆய்விட்டது; இக்காரணத்தாலும் இன்னும் இப்பிராந்தியத் தில் அநேகம் புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள் நிரம்பியிருப்பதாலும் இதுவரையி லிருந்துவந்ததேபோல் இனியும் இராக் தேச மானது முஸ்லிம் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே இருக்கவேண்டும். மேலும் இந்த இராக் தேசத்தைத்தான் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்தத்துக்காக எடுத்துக்கொள்ளப் பார்க் கின்றார்கள். இப்பெரிய பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தில் முஸ் லிம் வர்க்கத்தினர் ஓர் அற்பத்தொகையினரா யில்லாமல் பெருந்தொகுதியினரா யிருப்பதால் இந்த எட்டுக்கோடி முஸ்லிம்களின் மனப்பான்மையையும் மதித்து அவர்களு க்கு நன்மை செய்ய நாடுவார்களாயின் ஆங்கிலேயர்கள் இந்த இராக் தேசத்தைத் தங்களுக்காக அபகரித்துக் கொ ள்ளாமல் கிலாபத் ராஜ்யத்துக்கே அதை விட்டுவிடலாம்.

முடிவாக யாதொரு விஷயம் சொல்லவேண்டி யிருக்கி றது: ஜஸீரத்துல் அரபைப்பற்றி யாம் சொல்லும் மதசம்பிர தாயங்களையும், இஸ்லாமிய புண்ணியக்ஷேத்திரங்களெல்லாம் சென்ற பதின்மூன்று நூற்றாண்டுகளாக முஸ்லிம் ஆட்சியின் கீழ் தழைத்தோங்கி வந்திருக்கும் அனுபவ பாத்தியங்களை யும் கவனியாது விட்டு விடுவோமாயினும், அதன் பின்ன ரும் துருக்கி ராஜ்யமானது யுத்தத்துக்கு முன்னுவிருந்தது போலவே இப்பாலும் இருக்கவேண்டு மென்று எம் முஸ் லிம்கள் வாதம் செய்வார்களாயின் அஃதொரு அசாதாரண மான மனோபாவத்தாலுண்டாகும் வெறும் அபிப்பிராயமெ ன்று கருதிவிடவேண்டாம்; ஏனெனின் பதின்மூன்று நூற்

றுண்டுகளாக முஸ்லிம்களுடைய ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த தேசங்களை யெல்லாம் வேறு ஜாதியார் பிடுங்கிக்கொள்ள நாடுவார்களாயின் அவர்களெல்லாம் பாத்தியா பாத்தியமென்னும் பொய்ச்சாக்குச் சொல்லாமல் ரணகளத்தில் பகிரங்கமாய் வந்து வீரத்தனத்துடன் யுத்தம் புரிந்து ஜயபேரிகை கொட்டி வெற்றிக்கொடி நாட்டின பின்னரே அவ்வாறு அத்தேசங்களைக் கைவசப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இப்போதைய நிலைமைப்படி ஜஸீரத்துல் அரபானது எவ்வித சந்தேகமுமின்றி கிலாபத் ராஜ்யத்தில் சேர்ந்ததாகவே யிருக்கிறது; ஜஸீரத்துல் அரபுமட்டும் தனியேயிருந்து கிலாபத் ராஜ்யமாக ஆய்விடு மென்று தவறாக எண்ண வேண்டாம். நான் முன்னமே சொன்னதுபோல் கிலாபத்தென்பது அரப்தேசத்தையும் அஜம்பிராந்தியத்தையும் தன்னுள்ளடக்கிக்கொண் டிருக்கக்கூடிய ஒரு ராஜ்யமென்று ஆண்டவனுடைய திருவசனமாகிய அல்புர்க்கான் வேதத்தின் ஸ்பஷ்டமான திருவாக்கியங்களால் சிறப்பித்து வாக்குறுதி சொல்லப்பட்ட ஒரு செங்கோலரசாட்சியாகும். நெடுங்காலமாகவே கிலாபத்தின் தலைநகரானது அரபு நாட்டுக்கு வெளியிலேயே யிருந்து வந்திருக்கிறது; மேலும் இந்த ராஜ்யமானது தனக்கென ஏற்பட்ட சொந்த ஏகாதிபத்தியத்தையுடைய சுயேச்சையான ஒரு தனிராஜ்யமாகவே யிருந்து தீரவேண்டும். ஆதலின் இதற்கு முன் பலதடவைகளில் மகாஜவாப்தாரித்தனத்தை வகித்துவரும் மிகப்பெரிய பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய உத்தியோக வர்க்கத்தாரெல்லாம் வாக்குறுதிகூறியபடி எங்கள் கிலாபத் விஷயமானது முஸ்லிம்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது உண்மையாயின், அம்முஸ்லிம்களெல்லோரும் துருக்கி அரசாங்கத்தார் தவிர வேறுயாரும் கிலாபத்துக்கு உரியவராய் நியமனம் பெறு

வதை ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கும்போது அந்தத்துருக்கி ராஜ்யத்தையே தனி ஏகாதிபத்தியமான ஒரு சுயேச்சை யுள்ள பலந்த ஆட்சிமுறையாக ஆக்கி அதன் குடைக்கீழ் அரபுதேசத்தையும் சேர்த்து வைக்கவேண்டு மென்னும் இம்முக்கிய விஷயமானது எங்கள் மதசம்மந்தமான ஒரு தனிப் பிரச்னையாகவே யிருக்கின்றது. துருக்கியைச் சர்வ தேசசங்கத்தாரின் அதிகாரப் பத்திரத்துக்குட்பட்ட ராஜ்ய மாகவாவது, அல்லது கிலாபத்தின் முக்கிய அம்சமான அரபுதேசத்தை அப்பால் பிரித்து விட்டுத் துருக்கியை மட்டும் தனி ஆட்சியாகவாவது, துருக்கியை நேசநேசத்தாரின் நிர்ப்பந்தத்துக்குள் ஒடுக்கித் தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாத வெறும் தேசமாகவாவது செய்து விடுவார்களாயின் அதை எங்களுடைய சுத்த சத்திய சன்மார்க்கமாகிய தீனுல் இஸ்லாமென்னும் நன் மார்க்கத்தை அழித்து விட இவ்வுலகத்திய கிரிஸ்தவ ராஜாங்கத்தா ரெல்லாரும் ஒன்று கூடிச் செய்த சூழ்ச்சி யென்றே தீர்மானித்து இப் பூவுலகின் கண்ணுள்ள நாற்பது கோடி முஸ்லிம்களும் மனோவேதனையால் ஆத்திரப்பட நேரிடு மென்பதைச் சமாதானக் கான்பரன்ஸிலுள்ள கிரிஸ்தவ ராஜதந்திரிகளெல்லாம் நன்றாகத் தங்களுடைய கருத்திலிருத்திக் கொள்வார்களாக.

இங்ஙனம்:

தங்கள்

முஹம்மதலி

(எம். ஏ. எல் எல். பி.)

Printed at the Guardian Press, No. 158, B. Broadway, Madras.

தத்துவ இஸ்லாம்

இத்தலைப்பெயர் பூண்ட மாதாந்த சஞ்சிகை ஒன்றுதான் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களெல்லாருக்காகவும் வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் இஸ்லாமார்க்கத்தின் தத்துவங்களெல்லாம் உள்ளது உள்ளபடியே வெளியாவதுடன் இவ்வுலகத்தின் பல பாகங்களிலும் நம் மார்க்கம் எந்நிலைமையிலிருந்து வருகிறதென்பதும் செவ்வனே புலனாகும். தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம் ஒவ்வொருவருக்கும் இது அத்தியாவசியமானது. கிலாபத்தைப் பற்றியும் ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையைப்பற்றியும் அறிய விரும்புவோருக்கும் இப்பத்திரிகை மிக அவசியமாகும். இது **40** பக்கங்கொண்ட நல்ல கிளேஸ் காகிதத்தில் ராயல் சைஸில் வெகு நேர்த்தியாக அச்சிடப்படுகிறது. உள் நாடுகளுக்கு வருஷ சந்தா ரூ. **3—0—0**; வெளி நாடுகளுக்கு ரூ. **4—0—0.** வேண்டுவோர் நாச்சியார் கோவில் முஸ்லிம் சங்கத்துக்கு எழுதிக்கொள்ளலாம். வி. பி. போஸ்ட்டு இல்லாத நாடுகளாகிய F. M. S. முதலிய விடங்களிலுள்ள நண்பர்கள் முன் பணமாகவே சந்தாத் தொகையை அனுப்பவேண்டும். இப்பொழுது வி. பி. சார்ஜு அதிகமாயிருப்பதால் எல்லோருமே முன் பணம் அனுப்பினால் தாமதமில்லாமலும் வி. பி. சார்ஜு இல்லாமலும் இத்தத்துவ இஸ்லாம், அவர்களுக்கு கிடைக்கும்.

விலாசம்:— **முஸ்லிம் சங்கம்**

நாச்சியார் கோவில்

(தஞ்சை ஜில்லா)

டிருக்கின்றன. கொஞ்சம் பிரதிகளே வெளியாகின்றன. இன்னும் சில தினங்களில் இது விலைக்குக் கிடைக்கும். வேண்டியோர் முன்னதாகவே எமக்கு எழுதித் தமது பெயரை ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளலாம். முந்தினவர்களுக்கே இது கிடைக்கும். புத்தகம் வெளிவந்து விலைக்குத் தயாராயிருக்கிறது; அதன் கிரயம் அணா 10 தான்.

ஷை 3 புத்தகங்களும் கிடைக்குமிடம்:—

(1) முஸ்லிம்சங்கம், நாச்சியார்கோவில், தஞ்சை ஜில்லா.
(2) நெ. 92, 29-வது ஸ்ட்ரீட், இரங்கூன்.
(3) நெ. 36, சம்பாஸ்ட்ரீட், கிள்ளான்.
(4) கார்டியன் பிரஸ், 158-பி. பிராட்வே, சென்னை.
(5) சுதேசமித்திரன் ஆபீஸ், சென்னை.

ஒரு வேண்டுகோள்.

அருமைச் சகோதரர்காள்! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மதுல்லாஹி வபரக்காத்தஹூ. இப்பொழுது இஸ்லாத்துக்கு நேர்ந்திருக்கும் இடர்ப்பாடு இத்தன்மையதென்பது உங்களெல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்த விஷயமே. முஸ்லிம்கள் தங்கள் மார்க்கக் கல்வியிலும் தேசியக்கல்வியிலும் மிகுதியும் பின்னிடைந்திருப்பதே அவர்களின் தற்கால வீழ்ச்சிக்கு ஒரு முக்கியகாரணமாயிருக்கிறது. கிலாபத்துக்கு நேரிட்டிருக்கும் குறைவு நிவர்த்தியாக வேண்டியதுடன் முஸ்லிம்களும் முன்னேறவேண்டுமாயின் தங்களுடைய மதவுணர்ச்சியிலும் மார்க்கக்கல்வியிலும் இனி

அலக்ஷியமாயிருப்பது தகாது. நம்முடைய மார்க்க சம்பந்தமான விஷயங்களை மிகுதியும் இத்தென்னாட்டில் பரவச் செய்ய வேண்டி யிருக்கின்றது. தென்னாட்டு முஸ்லிம்கள் மார்க்க விஷயத்தில் மிகவும் போடுபோக்காயிருந்து வருவதால் அன்னவர்கள் நன்குநோக்கும்படி "தத்துவ இஸ்லாம்'' பத்திரிகையை அதிகமாய்ப்பரத்த வேண்டியதாயிருக்கின்றது. சந்தாநேயர்களுக்குமட்டுமே இச்சஞ்சிகையை அனுப்புவது போதாது. மார்க்கவிஷயத்தில் வெகு அலக்ஷியமாய்க் காலங் கழித்துவரும்நமது முஸ்லிம் சகோதரர்களுக்கும் நம்முடைய மார்க்க உண்மைகளை நன்றாக உணர விரும்பும் இதர மதநண்பர்களுக்கும் இப்பத்திரிகையை இலவசமாய் அதிகம் பரத்த வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும், இப்பத்திரிகையை அதிக நேர்த்தியாயிருக்கும்படி செய்தல் வேண்டும். மேற்கூறிய விஷயங்களைச் செவ்வனே நடத்துவதற்கு நமது சந்தா நேயர்கள் செய்யவேண்டியது ஒன்றுண்டு. சஞ்சிகையின் வருஷ சந்தாவை உயர்த்திவிடப் போகிறோமென்று ஒருவரும் சந்தேகிக்கவேண்டாம். இப்பொழுதிருக்கும் சந்தாவுடனே மேற்கூறியவிஷயங்களையெல்லாப் செய்து முடிக்க வேண்டுமாயின் நீங்களெல்லாம் செய்யவேண்டியது ஒரு சிறு உதவிதான்: அதாவது நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வேறு ஒவ்வொரு சந்தா சேர்த்து அனுப்பினால் அஃதேபோதும். ஒவ்வொரு நண்பரிடம் சொல்லி இப்பத்திரிகையை ஆதரிக்கும்படி சொல்வாராயின் மேற் கூறிய நன்மைகளையெல்லாம் செய்வதோடு இன்னும் இனிய வியாசங்களையும் எழுதி வெளியிடுதல் முடியும்.

THE GUARDIAN PRESS
MADRAS.